

แผนพัฒนาท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
อ.เมือง จ.ตราด

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบล แหล่มกลัด อ.เมือง จ.ตรัง เป็นการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะกลาง จัดทำขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยความหมายของ “แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายและกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาระดับภาคหรือ กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนา อำเภอ แผนพัฒนาตำบลและแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการ พัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี โดยมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า นอกจากนี้ยังให้หมายความ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นอีกด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลแหล่มกลัด อ.เมือง จ.ตรัง ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ข้างต้น จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ขึ้น โดยผ่านกระบวนการจัดทำประชาคมท้องถิ่นและขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง โดยได้ผ่านขั้นตอนพิจารณาแผนพัฒนา จากสภาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลแหล่มกลัดและผู้บริหารท้องถิ่นเรียบร้อยแล้ว

โดยแผนพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแหล่มกลัด ฉบับนี้ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบาย รัฐบาล แผนพัฒนาระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด(เดิม) แผนพัฒนาจังหวัดตรังและยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบลแหล่มกลัดและแผนพัฒนา หมู่บ้านหรือแผนชุมชนพื้นที่ตำบลแหล่มกลัด

ท้ายสุดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลแหล่มกลัดหวังว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแหล่มกลัด ฉบับนี้ จะสามารถใช้เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นตำบลแหล่มกลัดและ สนองตอบความต้องการพัฒนาต่างๆ ของประชาชนในพื้นที่ตำบลแหล่มกลัด อ.เมือง จ.ตรัง เป็นอย่างดีและ อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลแหล่มกลัด
อ. เมือง จ.ตรัง

สารบัญ

ส่วนประกอบ	หน้า
<u>ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน</u>	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๔
๓. ประชากร	๕
๔. สภาพทางสังคม	๗
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๗
๖ ระบบเศรษฐกิจ	๘
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๐
๘. เกษตรและแหล่งน้ำ	๑๓
๙. โครงสร้างส่วนราชการ	๑๗
๑๐. รายได้ อบต.	
<u>ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</u>	
๑. <u>ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับภาค</u>	
-แผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	๒๑
-แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๒๐
-การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล	๓๑
-แผนพัฒนาภาค - แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๓๓
-แผนพัฒนาจังหวัด	๓๖
-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๔
๒. <u>ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</u>	
-วิสัยทัศน์	๔๔
-ยุทธศาสตร์	๔๔
-เป้าประสงค์	๔๕
-ตัวชี้วัด	๔๕
-ค่าเป้าหมาย	๔๖
-กลยุทธ์	๔๗
-จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๔๘
-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๔๙

ส่วนประกอบ	หน้า
๓. <u>การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น</u>	
- การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของ อปท.	๕๒
- การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๕๖
- ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของอปท. (แบบ ยท.๐๑)	๖๑
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๖๐
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (แบบ ผ.๐๑)	๖๑
- บัญชีโครงการพัฒนาสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ (แบบ ผ.๐๒)	๖๓
- บัญชีโครงการที่เกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒/๑)	๑๘๗
- บัญชีครุภัณฑ์แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (แบบ ผ.๐๓)	๑๙๓
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๙๕
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๒๐๓
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๒๐๙
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๒๐๙
๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (จะทำ ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน ฯลฯ อย่างไร)	
๔.๒ ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (องค์ประกอบสำคัญข้อมูลนำไปสู่ข้อเสนอแนะ)	

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลแหลมกลัด

๑.ด้านกายภาพ

ประวัติความเป็นมาของตำบลแหลมกลัด

ตำบลแหลมกลัด เป็นตำบลแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดตราด เป็นตำบลที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล โดยมีพื้นที่ยื่นแหลมออกสู่ทะเล ในส่วนของประวัติและความเป็นมาดั้งเดิมของตำบลแหลมกลัด นั้น มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ครั้งสมัยรัชกาลที่ ๕ โดยแต่แรกเริ่มเดิมทีนั้น ประชาชนทั่วไปเรียกบ้านแหลมกลัดแห่งนี้ว่า “บ้านช่องโจร” ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นที่ชุมนุมหรือแหล่งหลบซ่อนกบดานของกลุ่มโจรร้าย ที่ก่อคดีความต่างๆ หลบหนีมากบดานซ่อนตัวอยู่

เมื่อครั้งที่รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงเสด็จประพาสหัวเมืองจังหวัดตราด ในกรณีพิพาทดินแดนกับประเทศฝรั่งเศส ได้ทรงเสด็จยั้งบริเวณพื้นที่ส่วนแหลมที่ยื่นลงสู่ทะเลของบ้านช่องโจรหรือบ้านแหลมกลัดแห่งนี้ โดยพระองค์ได้ทรงสดับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับบ้านช่องโจรและเรื่องแหล่งซ่อนสมุญโจรดังกล่าว จึงทรงตรัสรับสั่งให้หลวงนาวา ข้าราชการบริพาร มาเป็นนายช่องกำกับดูแลรักษาความสงบ ณ บ้านช่องโจรแห่งนี้ จากประวัติที่รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงตรัสรับสั่งนี้เอง ชาวบ้านจึงเปลี่ยนการเรียกขานชื่อหมู่บ้านจากบ้านช่องโจรเป็นบ้านแหลมตรัสแทน แต่ครั้งต่อมาๆ การเรียกขานชื่อบ้านแหลมตรัส ได้ผิดเพี้ยนไปตามกาลเวลา จนเปลี่ยนชื่อเรียกเป็นบ้านแหลมกลัด กันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นประวัติที่มาของชื่อตำบลแหลมกลัดในปัจจุบัน

ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด นั้น ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด เป็น อบต. ขนาดกลาง

ตราสัญลักษณ์องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

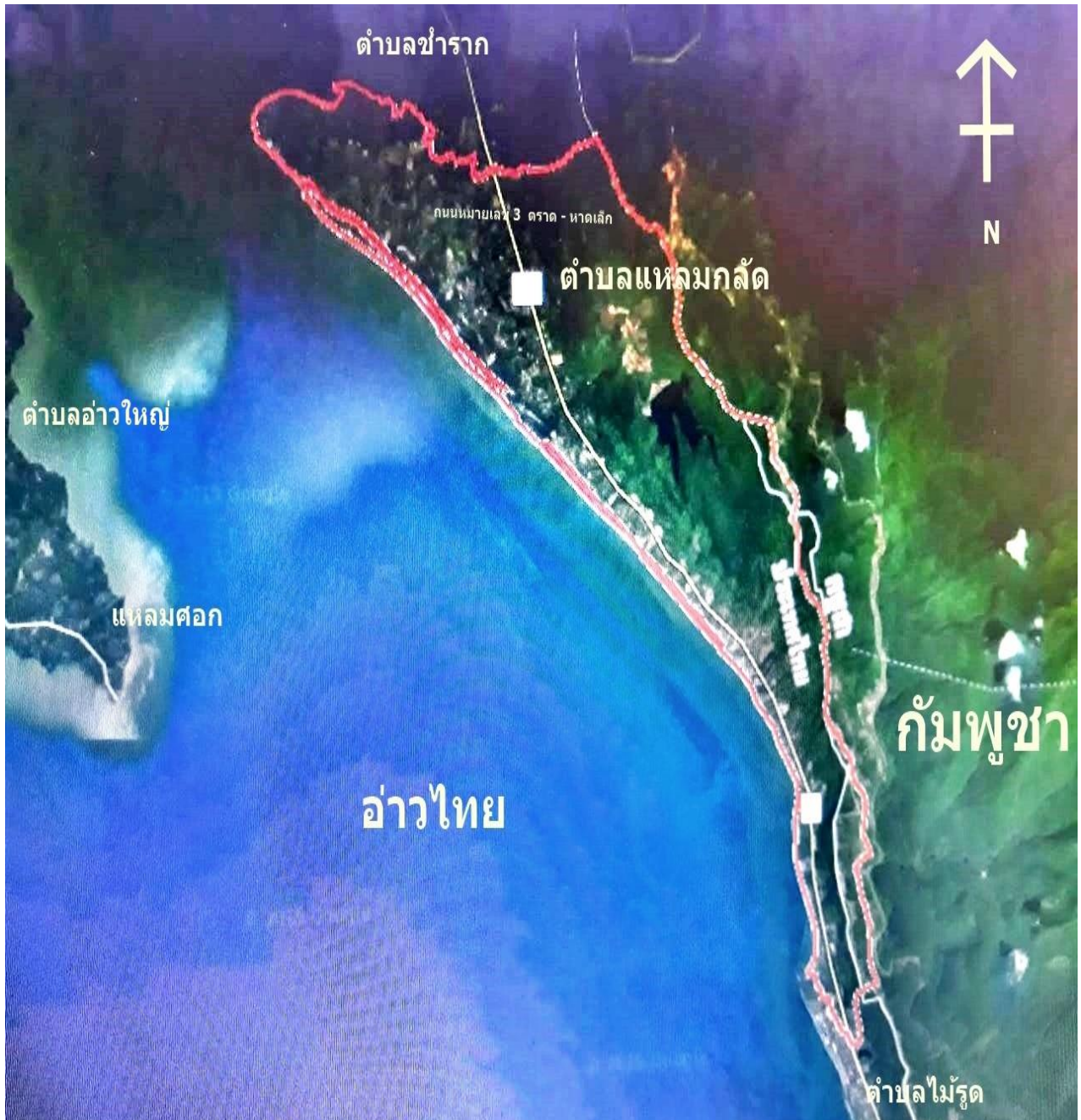
เป็นรูปเรือและชายทะเล

อันมีความหมายถึงตำบลแห่งชายฝั่งทะเล วิถีชีวิตชุมชนชายฝั่งทะเล

ลักษณะสภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

แผนที่ตั้งพื้นที่ตำบลแหลมกลัด อ.เมือง จ.ตราด

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตราด อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองตราด ระยะทางประมาณ ๓๐ กิโลเมตร และห่างจากที่ตั้งจังหวัดตราด ระยะทางประมาณ ๒๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๘๒.๐๐ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๕๑,๒๕๐ ไร่ แบ่งการปกครองออกเป็นจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน โดยมีอาณาเขตติดต่อที่สำคัญ ดังนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลขำราก อำเภอเมืองตราด
ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลไม้รูด อำเภอคลองใหญ่
ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ อ่าวไทย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ตำบลแหลมกลัดมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบชายฝั่งทะเล ประกอบด้วยพื้นที่ราบชายฝั่งทะเลและภูเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชัน ถึงร้อยละ ๓๑.๕๑ ประมาณ ๑๖,๑๔๒ ไร่ ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ราบ ร้อยละ ๓๐.๐๕ หรือประมาณ ๑๕,๔๐๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่ตำบลแหลมกลัด ตั้งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบร้อนชื้น มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน ทำให้อากาศชุ่มชื้น มีฝนตกตลอดเกือบทั้งปี ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ มม./ปี ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปไม่ร้อนจัดและไม่หนาวมาก แบ่งออกเป็น ๓ ฤดูกาล ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม
ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดิน มีลักษณะดินภูเขาและดินทราย เนื่องจากพื้นที่ตำบลมีแนวภูเขาและชายฝั่งทะเล

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งทรัพยากรน้ำธรรมชาติ ที่สำคัญประกอบด้วย

๑. ลำคลองธรรมชาติ จำนวนกว่า ๑๒ ลำคลอง
๓. หนองน้ำ บึง จำนวน ๓ แห่ง

โดยมีแม่น้ำและลำคลองสำคัญ ดังนี้

๑. คลองประทุน เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญของตำบลแหลมกลัด มีต้นกำเนิดจากเขาบรรทัดไหลผ่านพื้นที่หมู่ ๘ บ้านท่าเส้น หมู่ ๔ บ้านประทุนและหมู่ ๗ บ้านคลองพลู โดยคลองประทุน นั้น ถือว่าเป็นคลองสำคัญของตำบลแหลมกลัด ในเรื่องเป็นแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรและการผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน

๒. คลองสะพานหิน เป็นลำคลองมีต้นกำเนิดจากเขาบรรทัด โดยไหลผ่านพื้นที่ หมู่ ๕ บ้านสะพานหิน หมู่ ๔ บ้านประทุนและหมู่ ๑๐ บ้านชายเนิน ออกสู่ทะเล คลองสะพานหินเป็นแหล่งน้ำสำคัญที่ใช้ระดมน้ำของอ่างเก็บน้ำสะพานหิน ที่มีความจุปริมาณน้ำถึงจำนวน ๒๐.๐๐ ล้าน ลบ.ม.

๓. คลองสน เป็นลำคลองแหล่งน้ำไหลจากเขาบรรทัดผ่านพื้นที่ หมู่ ๖ บ้านคลองสน ลงสู่ทะเล แหล่งน้ำแหล่งน้ำที่ก่อสร้าง

๑. อ่างเก็บน้ำสะพานหิน	จำนวน	๑	แห่ง	ความจุปริมาณน้ำ	๒๐.๐๐ ล้าน ลบ.ม.
๒. บ่อบาดาลสาธารณะ	จำนวน	๑๑	แห่ง		
๓. บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๑๑	แห่ง		
๔. บ่อบาดาล	จำนวน	๓๒	แห่ง		

๑.๖ ลักษณะของป่าไม้

พื้นที่ตำบลแหลมกลัด มีทรัพยากรป่าไม้ อยู่ในพื้นที่ ได้แก่

๑.ป่าบก

๒.ป่าชายเลน

ป่าบกที่สำคัญได้แก่ ป่าเขาบรรทัด ที่มีทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญ คือ พยุง ยาง ชุมแพรง กระบาก พนอง ในส่วนของป่าชายเลนนั้น ได้แก่ ป่าชายเลนบ้านคลองสน ป่าชายเลนบ้านแหลมกลัด ป่าชายเลนบ้านชายเนิน ป่าชายเลนบ้านคลองพลู มีทรัพยากรป่าชายเลนที่สำคัญ ได้แก่ โกงกาง เสม็ด ลำพู แสม จากและอื่นๆ ปัจจุบันทรัพยากรป่าชายเลน ได้ถูกประชาชนนำไปใช้ประโยชน์ต่างๆ เช่น สร้างที่อยู่อาศัย ทำเครื่องมือ เล้าสัตว์ และอื่นๆ จนลดปริมาณลงอย่างมาก จึงต้องมีการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มปริมาณทดแทนขึ้น

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง ตำบลแหลมกลัด มีจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. หมู่ ๑ บ้านปากคลองอ่าวระวะ
๒. หมู่ ๒ บ้านแหลมกลัด
๓. หมู่ ๓ บ้านสองห้อง
๔. หมู่ ๔ บ้านประทุน
๕. หมู่ ๕ บ้านสะพานหิน
๖. หมู่ ๖ บ้านคลองสน
๗. หมู่ ๗ บ้านคลองพลู
๘. หมู่ ๘ บ้านท่าเส้น
๙. หมู่ ๙ บ้านคลองม่วง
๑๐. หมู่ ๑๐ บ้านชายเนิน

๒.๒ การเลือกตั้ง แบ่งเขตการเลือกตั้ง ออกเป็นจำนวน ๑๐ เขตเลือกตั้ง

๓.ประชากร

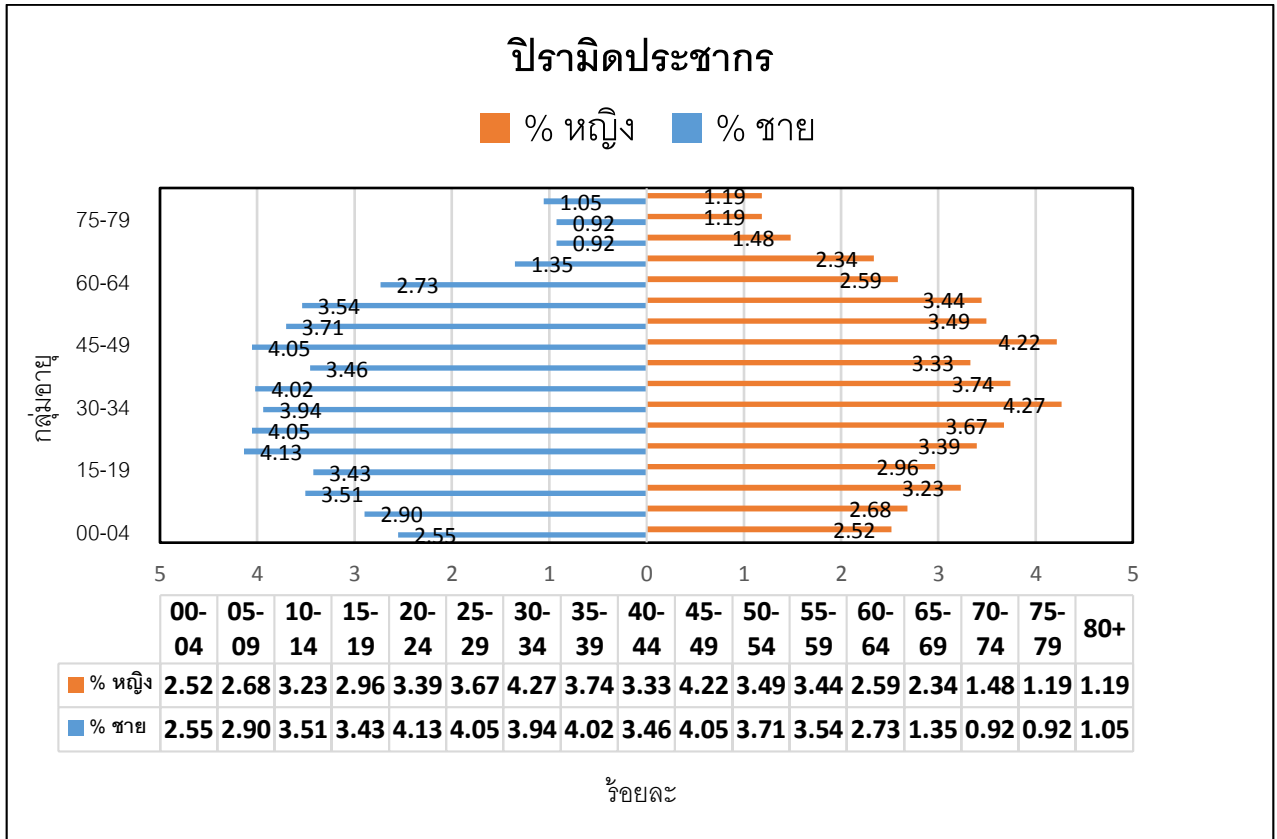
ประชากรในตำบลแหลมกลัด มีจำนวนทั้งสิ้น ๗,๑๒๒ คน แยกเป็นชาย จำนวน ๓,๕๕๙ คน เป็นหญิง จำนวน ๓,๕๖๓ คน จำนวนครัวเรือน ๒,๘๓๓ ครัวเรือน

****ข้อมูลทะเบียนราษฎร อำเภอเมือง จ.ตราด ณ มกราคม ๒๕๖๓****

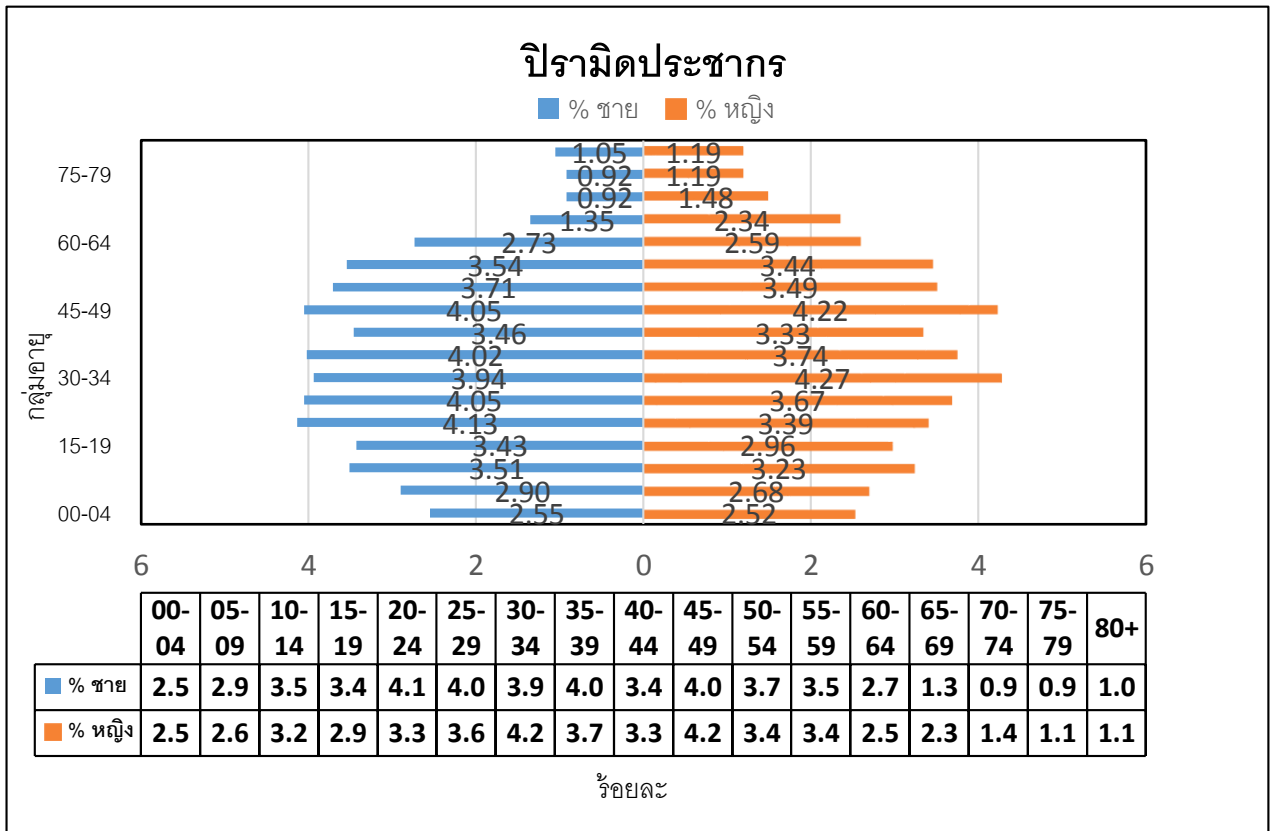
หมู่ ที่	ชื่อ	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านปากคลองอ่าวระวะ	๕๒๔	๕๑๒	๑,๐๓๖	๓๘๘
๒	บ้านแหลมกลัด	๑๙๙	๒๐๑	๔๐๐	๑๕๗
๓	บ้านสองห้อง	๓๐๔	๓๑๘	๖๒๒	๒๒๙
๔	บ้านประทุน	๓๖๙	๓๗๖	๗๔๕	๓๕๗
๕	บ้านสะพานหิน	๗๔๗	๗๓๖	๑,๔๘๓	๖๔๙
๖	บ้านคลองสน	๑๕๔	๑๙๓	๓๔๗	๑๔๖
๗	บ้านคลองพลู	๒๒๖	๒๓๐	๔๕๖	๑๖๘
๘	บ้านท่าเส้น	๔๖๑	๓๙๘	๘๕๙	๓๐๙
๙	บ้านคลองม่วง	๑๔๖	๑๒๓	๒๖๙	๑๔๙
๑๐	บ้านชายเนิน	๔๒๙	๔๗๖	๙๐๕	๒๕๕
๑๑	ทะเบียนบ้านกลาง				

ตารางกลุ่มช่วงชั้นอายุประชากรตำบลแหลมกลัด ข้อมูลทะเบียนราษฎร อำเภอเมือง จ.ตราด
ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒

กลุ่มอายุ	ชาย	หญิง	รวม	% ชาย	% หญิง
00-04	155	153	308	2.55	2.52
05-09	176	163	339	2.90	2.68
10-14	213	196	409	3.51	3.23
15-19	208	180	388	3.43	2.96
20-24	251	206	457	4.13	3.39
25-29	246	223	469	4.05	3.67
30-34	239	259	498	3.94	4.27
35-39	244	227	471	4.02	3.74
40-44	210	202	412	3.46	3.33
45-49	246	256	502	4.05	4.22
50-54	225	212	437	3.71	3.49
55-59	215	209	424	3.54	3.44
60-64	166	157	323	2.73	2.59
65-69	82	142	224	1.35	2.34
70-74	56	90	146	0.92	1.48
75-79	56	72	128	0.92	1.19
80+	64	72	136	1.05	1.19
รวม	3,052	3,019	6,071	50.27	49.73

กราฟกลุ่มช่วงชั้นอายุประชากรตำบลแหลมกลัด ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒

๔.สภาพสังคม

๔.๑ การศึกษา

๑. โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง
๒. โรงเรียน(โรงเรียนขยายโอกาส) จำนวน ๒ แห่ง
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก(รัฐบาล) จำนวน ๑ แห่ง
๔. ที่อ่านหนังสือพิมพ์หมู่บ้าน จำนวน ๑๐ แห่ง
๕. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง

- ๑.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแหลมกลัด หมู่ ๒ บ้านแหลมกลัด
- ๑.๒ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านท่าเส้น หมู่ ๘ บ้านท่าเส้น

๔.๓ อาชญากรรม แยกเป็น

- ๔.๓.๑ คดีลักขโมยอุปกรณ์การเกษตรและประมง คดีการพนัน คดียาเสพติดให้โทษ
- ๔.๓.๒ อุบัติภัยการคมนาคมทางบกและอุบัติเหตุทางน้ำ

๔.๔ ยาเสพติด

สำหรับสถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ตำบลแหลมกลัด ปัจจุบันสถานการณ์โดยรวมยังคงมีความคงตัว มีคดีบ้างประปราย ได้แก่ คดี ยาบ้า ยาไอซ์ กัญชา แต่ยังคงต้องมีการติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์อยู่ตลอดเวลาและสม่ำเสมอ เนื่องจากตำบลแหลมกลัดเป็นพื้นที่ชายแดนติดประเทศเพื่อนบ้านกัมพูชา จึงมีความเสี่ยงต่อการลักลอบขนยาเสพติดเข้ามาพื้นที่และเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดใหญ่ของยาเสพติดได้อยู่เสมอ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

๑. มีบริการเบี้ยผู้สูงอายุ
๒. มีบริการเบี้ยผู้พิการ
๓. มีบริการเบี้ยช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์

๕.ระบบบริการขั้นพื้นฐาน

- ๕.๑ การคมนาคมขนส่ง(ทางบก , ทางน้ำ , ทางราง ฯลฯ) พื้นที่ตำบลแหลมกลัดมีการคมนาคมขนส่งทางบก โดยใช้เส้นทางคมนาคมสาย ๓ ตราด - หาดเล็ก เป็นหลักในการใช้ติดต่อคมนาคม
- ๕.๒ การไฟฟ้า ในส่วนของไฟฟ้าตำบลแหลมกลัดนั้น ใช้บริการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตราดเข้าถึงพื้นที่
- ๕.๓ การประปา พื้นที่ตำบลแหลมกลัดใช้บริการประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค สาขาตราดและประปาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลแหลมกลัด
- ๕.๔ โทรศัพท์ ตำบลแหลมกลัดใช้บริการของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) (TOT Public Company Limited) เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทสื่อสารโทรคมนาคม เข้าถึง
- ๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์ ตำบลแหลมกลัดใช้บริการบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

เกษตรกรพื้นที่ตำบลแหลมกลัดทำอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ นาข้าว สวนผลไม้(ทุเรียน ,มังคุด ,เงาะ , ลองกอง) สวนยางพารา ปาล์ม และพืชไร่ (พริก , แตงโม , มันเทศ) จำนวนประมาณ ๘๗๕ ครัวเรือน

๖.๒ การประมง ประชาชนประกอบอาชีพประมง จำนวน ๗๐๑ ครัวเรือน

๑. เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเล ได้แก่ กุ้งกุลาดำ กุ้งขาว ปูดำ ปลา
๒. ประมงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเล ได้แก่ กุ้ง ปูดำ ปูแสม หอย ปลา

๖.๓ การปศุสัตว์

ปศุสัตว์ที่ประชากรส่วนใหญ่มักนิยมเลี้ยง ได้แก่ ไก่พื้นเมือง ไก่ไข่ เป็ด สุกร

๖.๔ การบริการ

๑. อยู่ซ่อมรถยนต์	จำนวน	๑	แห่ง
๒. ร้านตัดผม	จำนวน	๒	แห่ง
๓. ร้านเสริมสวย	จำนวน	๒	แห่ง
๔. อยู่ซ่อมมอเตอร์ไซด์	จำนวน	๓	แห่ง
๕. ปั๊มน้ำมัน	จำนวน	๑	แห่ง
๖. ปั๊มแก๊ส	จำนวน	-	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว พื้นที่ตำบลแหลมกลัด มีรูปแบบบริการการท่องเที่ยวใน ๓ รูปแบบ ดังนี้ คือ

๑. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (natural based tourism) ประกอบด้วย

๑.๑ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(ecotourism) คือ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ได้แก่ การท่องเที่ยวชมธรรมชาติ ป่าบก ภูเขา น้ำตก , การท่องเที่ยวชมธรรมชาติป่าชายเลน

๑.๒ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (marine ecotourism) คือ การท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น โดยแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล ได้แก่ การท่องเที่ยวชายหาดทะเล การดำน้ำชมปะการัง ชมแมงกะพรุนสี การล่องเรือชมปลาโลมา

๑.๓ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา(geo-tourism) คือ การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย โอ่งคว่ำโพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศักยภาพชาติของหิน ดิน แร่ต่างๆ และฟอสซิล หมู่ ๖ บ้านคลองสน

๑.๔ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (agro tourism) คือ การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเพาะเลี้ยงสัตว์ สิ่งก่อสร้าง อาทิ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้แก่ อ่างเก็บน้ำคลองสะพานหิน สวนเกษตรผสมผสาน หมู่ที่ ๓ บ้านสองห้อง

๒. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (cultural based tourism) ประกอบด้วย

๒.๑ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (historical tourism) คือ การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่า ของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว อนุรักษ์สถานเขาล้าน สร้างเป็นสถานศึกษาเรียนรู้วิถีความเป็นอยู่ของเขมรอพยพหนีภัยสงครามมาอาศัยพักพิงในประเทศไทย

๒.๒ การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (cultural and traditional tourism) คือ การเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรีย์ศิลปะเพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม

๓.รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism) ประกอบด้วย

๓.๑ การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (home stay & farm stay) คือ บริการนักท่องเที่ยว กลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือน เพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น

๓.๒ การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง M=meeting/I= incentive/ C=conference / E=exhibition) คือ การบริการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของผู้ที่ประสงค์จัดประชุม สัมมนา มีรายการจัดนำเที่ยว ก่อนการประชุม (pre-tour) และการจัดรายการนำเที่ยวหลังการประชุม (post-tour) โดยการจัดรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรงหรือสำหรับผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของตำบลแหลมกลัด

๑. น้ำตกสะพานหิน
๒. น้ำตกท่าเสา
๓. หาดทรายเงิน(มุกเมฆ)
๔. หาดลานทราย
๕. หาดทรายแก้ว
๖. หาดทับทิม
๗. หาดพลอยแดง
๘. หาดมุกแก้ว
๙. หาดทรายงาม
๑๐. หาดทรายเงิน
๑๑. หาดพระชนก
๑๒. หาดสีทอง

๖.๖ อุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก	จำนวน	๑	แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง	จำนวน	๑	แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	จำนวน	๑	แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ร้านค้าทั่วไป จำนวน ๕๓ แห่ง

กลุ่มอาชีพ ได้แก่

๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ทำนาข้าวตำบลแหลมกลัด
๒. กลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์น้ำบ้านแหลมกลัด
๓. กลุ่มผลิตน้ำพริก

๖.๘ แรงงาน

๑. แรงงานเกษตรกรรม ได้แก่ การทำสวน การทำไร่ การปลูกผัก
๒. แรงงานประมง ได้แก่ การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและอื่นๆ
๓. แรงงานทั่วไป ได้แก่ งานก่อสร้าง , งานคัดแยกผลไม้ตามฤดูกาล
๔. แรงงานต่างด้าว ได้แก่ งานก่อสร้าง , กรรมกร ประมง เกษตรและอื่นๆ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนของตำบลแหลมกลัดนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ โดยมีศาสนสถานในพื้นที่ตำบลเป็นวัดไทย จำนวน ๔ วัด สำนักสงฆ์จำนวน ๑ แห่ง และศาลเจ้า ๒ แห่ง ด้วยกัน ได้แก่

๑. วัดแหลมกลัด	หมู่ ๒ บ้านแหลมกลัด
๒. วัดท่าเส้น	หมู่ ๘ บ้านท่าเส้น
๓. วัดสะพานหิน	หมู่ ๕ บ้านสะพานหิน
๔. วัดประทุน	หมู่ ๔ บ้านประทุน
๖. สำนักสงฆ์คลองขวาง	หมู่ ๙ บ้านคลองม่วง
๗. ศาลเจ้าแม่ทับทิม	หมู่ ๑ บ้านปากคลองอ่าวระวะ
๘. ศาลเจ้าแม่เขาล้าน	หมู่ ๙ บ้านคลองม่วง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี ได้แก่

๑. ประเพณีก่อพระทรายน้ำไหล
๒. ประเพณีตักบาตรเทโว
๓. ประเพณีทำบุญถวายไตร
๔. ประเพณีทำบุญมหาชาติ

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๑. การสานเครื่องจักสาน
๒. การทำเครื่องมือประมง
๓. ยาแผนโบราณและสมุนไพรไทย

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ได้แก่ อาหารทะเลแปรรูป กะปิ กุ้งแห้ง น้ำปลา ปลาเค็ม ไข่เค็ม หมึกตากแห้ง หอยดองและอื่นๆ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ ทรัพยากรน้ำ

๑. น้ำตก
๒. ลำคลอง
๓. หนอง บึง

๘.๒ ทรัพยากรป่าไม้

๑. ป่าบก ป่าไม้บนเทือกเขาบรรทัด เป็นป่าไม้ดงดิบและป่าเบญจพรรณ พันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ยาง ชุมแพรง กระบาก พนอง
๒. ป่าชายเลน ป่าชายเลนพื้นที่ชายฝั่งทะเลได้แก่ โกงกาง แสม ประสัก ลำพู ลำแพน โปรง และตะบูน

๘.๓ ทรัพยากรภูเขา

๑. เทือกเขาบรรทัด เป็นภูเขาเลียบชายฝั่งทะเลกั้นระหว่างตำบลแหลมกลัดแลประเทศกัมพูชา ตั้งเด่นสูงจากระดับน้ำทะเล

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ปัจจุบันสถานการณ์คุณภาพทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแหลมกลัด เริ่มประสบปัญหาต่างๆ ดังนี้

๑. ปัญหาคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ เริ่มประสบปัญหาคุณภาพน้ำ สาเหตุจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่ใช้ยาและเคมีภัณฑ์เพาะเลี้ยง การใช้สารเคมีกำจัดศัตรู การปล่อยน้ำทิ้งครัวเรือน
๒. ปัญหาทรัพยากรป่าบกและป่าชายเลนลดปริมาณ เนื่องจากถูกตัดนำไปใช้ประโยชน์ของประชาชน
๓. ปัญหาปริมาณสัตว์น้ำในธรรมชาติลดลง ได้แก่ กุ้ง หอย ปู ปลา เนื่องจากการดักจับสัตว์น้ำโดยไม่คำนึงถึงการอนุรักษ์หรือการรักษาขยายพันธุ์ เช่น การจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่ จับสัตว์น้ำโดยไม่มีการปล่อยขยายพันธุ์ การทำลายแหล่งวางไข่สัตว์น้ำหรือแหล่งขยายพันธุ์สัตว์น้ำในธรรมชาติ การใช้เครื่องมือประมงผิดประเภท การใช้สารเคมีเบื่อสัตว์น้ำ เหล่านี้ ส่งผลให้ปัจจุบัน ปริมาณสัตว์น้ำในธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแหลมกลัดลดปริมาณลง
๔. ปัญหาการทิ้งขยะสะสมลงในแหล่งน้ำและชุมชนของประชาชน

๙.อื่นๆ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๙.๑ การคมนาคมและขนส่ง แบ่งเป็น

- ถนนในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
 ๑. ถนนลาดยาง จำนวน ๔ สาย
 ๒. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๔๖ สาย
 ๓. ถนนลูกรัง จำนวน ๖๕ สาย
- ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๘ ถนนลาดยาง จำนวน ๑ สาย ระยะทางประมาณ ๒๗ กิโลเมตร
- ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบททางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๙๒ หรือ ตร ๑๐๒๗ ถนนลาดยาง จำนวน ๑ สาย ระยะทางประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

๙.๒ ไฟฟ้า อยู่ในเขตการให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเมืองตราด

๙.๓ ประปา มีการให้บริการจำหน่ายน้ำประปาจากการประปาภูมิภาคจังหวัดตราดและประปาหมู่บ้าน

๙.๔ การสื่อสารและการโทรคมนาคม มีบริการโทรศัพท์ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) TOT

๙.๕ การรักษาความสงบและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑. ป้อมตำรวจชุมชน
๒. ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
๓. คุ้มภัยหลักเกาะ สมาคมตราดพุทธสงเคราะห์ ฟังไถ่หลักเขียวเกาะ ๖

๙.๖ การสื่อสารข่าวสาร

๑. หอกระจายข่าว
๒. ศูนย์วิทยุป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๙.๗ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

พื้นที่ตำบลแหลมกลัด มีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน มีพื้นที่ทั้งหมดจำนวน ๘๒ ตารางกิโลเมตร (๒๗,๘๑๒.๕ ไร่) แยกพื้นที่หมู่บ้านได้ ดังนี้

ตำบล/หมู่บ้าน	พื้นที่(ไร่)
หมู่ที่ ๑ บ้านปากคลองอ่าวระวะ	๔,๓๑๐
หมู่ที่ ๒ บ้านแหลมกลัด	๒,๓๑๓
หมู่ที่ ๓ บ้านสองห้อง	๒,๓๒๕
หมู่ที่ ๔ บ้านประทุน	๓,๗๕๐
หมู่ที่ ๕ บ้านสะพานหิน	๑๒๘๑๓
หมู่ที่ ๖ บ้านคลองสน	๕,๐๐๐
หมู่ที่ ๗ บ้านคลองพลู	๑๐,๐๐๐
หมู่ที่ ๘ บ้านท่าเส้น	๒,๕๐๐
หมู่ที่ ๙ บ้านคลองม่วง	๕,๖๒๕
หมู่ที่ ๑๐ บ้านชายเนิน	๑,๔๓๑

๙.๘ ข้อมูลด้านการเกษตร

๑. การทำการเกษตรนาข้าว ในเขตชลประทาน -ไม่มี-
- ๒.การทำการเกษตรนาข้าว นอกเขตชลประทาน ดังนี้

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน นอกเขต ชลประทาน (ครัวเรือน)	จำนวนไร่นอกเขต ชลประทาน นาปี (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ยนอก เขตชลประทาน นาปี(บาท)	ต้นทุนผลผลิตนอก เขตชลประทาน (บาท)
หมู่ที่ ๑ บ้านปากคลอง อ่าวระวะ	๘	๒๐๐	๖,๐๐๐	๓,๐๐๐
หมู่ที่ ๒ บ้านแหลมกลัด	๒	๓๐	๕,๐๐๐	๓,๐๐๐
หมู่ที่ ๓ บ้านสองห้อง	๔๐	๕๐๐	๙,๐๐๐	๕,๐๐๐
หมู่ที่ ๔ บ้านประทุน	๕	๘๐	๕,๐๐๐	๓,๐๐๐
หมู่ที่ ๕ บ้านสะพานหิน	-	-	-	-
หมู่ที่ ๖ บ้านคลองสน	-	-	-	-
หมู่ที่ ๗ บ้านคลองพลู	-	-	-	-
หมู่ที่ ๘ บ้านท่าเส้น	๔	๑๕	๕,๐๐๐	๓,๐๐๐
หมู่ที่ ๙ บ้านคลองม่วง	-	-	-	-
หมู่ที่ ๑๐ บ้านชายเนิน	๑๘	๘๐	๕๐๐๐	๓๐๐๐

๙.๙ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

ชื่อหมู่บ้าน	แม่น้ำ	คลอง	บึง	คลอง ชลประทาน	บ่อบาดาล สาธารณะ	ปริมาณน้ำฝน เฉลี่ยต่อปี/มม.
หมู่ที่ ๑ บ้านปากคลอง อ่าวระวะ	-	๑	-	-	-	๒๓
หมู่ที่ ๒ บ้านแหลมกลัด	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๓ บ้านสองห้อง	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๔ บ้านประทุน	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๕ บ้านสะพานหิน	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๖ บ้านคลองสน	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๗ บ้านคลองพลู	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๘ บ้านท่าเส้น	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๙ บ้านคลองม่วง	-	๑	-	-	-	๒๑
หมู่ที่ ๑๐ บ้านชายเนิน	-	๑	-	-	-	๒๑

๙.๑๐ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้(หรือน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค)

ความต้องการในการทำการเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชนและโครงการ ที่หมู่บ้าน/ชุมชน นำเสนอ

ชื่อหมู่บ้าน	ด้านการเกษตร	ด้านแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภค
หมู่ที่ ๑ บ้านปากคลองอ่าวระวะ	โครงการขุดลอกคลอง โครงการท่อส่งน้ำการเกษตร	- ขยายเขตประปาหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๒ บ้านแหลมกลัด	โครงการขุดลอกคลอง	- ขยายเขตประปาหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านสองห้อง	โครงการขุดลอกคลอง โครงการขุดลอกสระเก็บกักน้ำ โครงการขุดสระเก็บกักน้ำ โครงการท่อส่งน้ำดิบ	- ขยายเขตประปาหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านประทุน	โครงการขุดลอกคลอง โครงการขุดสระเก็บกักน้ำ โครงการขุดลอกสระเก็บกักน้ำ โครงการฝายเก็บกักน้ำ โครงการท่อส่งน้ำดิบ	-ขยายเขตประปาหมู่บ้าน -ปรับปรุงระบบผลิตน้ำประปา -ก่อสร้างประปาผิวดินขนาดใหญ่
หมู่ที่ ๕ บ้านสะพานหิน	โครงการขุดลอกคลอง โครงการขุดลอกสระเก็บกักน้ำ โครงการขุดสระเก็บกักน้ำ โครงการท่อส่งน้ำการเกษตร	-ขยายเขตประปาหมู่บ้าน -ก่อสร้างซ่อมแซมถังเก็บกักน้ำ -โครงการบ่อบาดาล

ชื่อหมู่บ้าน	ด้านการเกษตร	ด้านแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภค
หมู่ที่ ๖ บ้านคลองสน	โครงการขุดลอกคลอง โครงการขุดลอกสระเก็บกักน้ำ โครงการบ่อบาดาล โครงการฝายเก็บกักน้ำ โครงการท่อน้ำดิบ	-ขยายเขตประปาหมู่บ้าน -ก่อสร้างซ่อมแซมถึงประปา -ท่อน้ำดิบผลิตประปา -ขุดเจาะบ่อบาดาล
หมู่ที่ ๗ บ้านคลองพลู	โครงการขุดลอกคลอง โครงการฝายกักเก็บน้ำ โครงการบ่อบาดาล โครงการท่อน้ำดิบ โครงการลำรางส่งน้ำ	-ขยายเขตประปาหมู่บ้าน -ท่อน้ำดิบผลิตประปา -ปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปา -ขุดเจาะบ่อบาดาล
หมู่ที่ ๘ บ้านท่าเส้น	โครงการฝายกักเก็บน้ำ โครงการอ่างเก็บน้ำ โครงการท่อน้ำดิบ โครงการลำรางส่งน้ำ โครงการขุดลอกคลอง	-ขยายเขตประปาหมู่บ้าน -ท่อน้ำดิบผลิตประปา -ปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปา
หมู่ที่ ๙ บ้านคลองม่วง	โครงการขุดลอกคลอง โครงการขุดลอกสระเก็บกักน้ำ โครงการฝายกักเก็บน้ำ โครงการบ่อบาดาล โครงการท่อน้ำดิบ	-ขยายเขตประปาหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านชายเนิน	โครงการขุดลอกคลอง	ขยายเขตประปาหมู่บ้าน

๙.๑๑ ด้านรายได้ประชากร (เฉลี่ยต่อคนต่อปี ระดับตำบล ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑)

ที่	หมู่	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑
๑	หมู่ที่ ๑ บ้านปากคลองอำวระวะ	๘๕,๓๔๐.๒๘	๗๓,๐๘๓.๐๗
๒	หมู่ที่ ๒ บ้านแหลมกลัด	๑๐๐,๔๗๐.๔๕	๑๐๔,๕๗๒.๑๕
๓	หมู่ที่ ๓ บ้านสองห้อง	๑๑๒,๕๗๗.๕๖	๙๔,๔๓๒.๘๐
๔	หมู่ที่ ๔ บ้านประทุน	๘๕,๓๖๕.๔๑	๗๓,๙๒๕.๑๕
๕	หมู่ที่ ๕ บ้านสะพานหิน	๗๕,๕๕๔.๓๕	๗๘,๕๔๘.๓๙
๖	หมู่ที่ ๖ บ้านคลองสน	๗๐,๐๖๕.๔๖	๘๗,๖๑๙.๓๕
๗	หมู่ที่ ๗ บ้านคลองพลู	๙๐,๗๙๑.๓๑	๗๔,๐๐๑.๗๙
๘	หมู่ที่ ๘ บ้านท่าเส้น	๙๑,๑๕๙.๐๒	๖๑,๐๖๙.๒๐
๙	หมู่ที่ ๙ บ้านคลองม่วง	๖๐,๔๒๐.๔๑	๗๘,๑๖๓.๘๗
๑๐	หมู่ที่ ๑๐ บ้านชายเนิน	๑๐๗,๘๒๓.๒๔	๖๙,๙๙๐.๕๒
เฉลี่ยทั้งสิ้น		๘๙,๕๘๗.๐๔	๗๗,๓๓๓.๕๐

๙.๑๒ ด้านการเมืองการบริหาร

โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

ฝ่ายบริหาร

๑. นายประดิษฐ์ คุ่มขนม์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
๒. นายสมนึก หงษ์วิเศษ	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
๓. นางเพ็ญศรี คุ่มขนม์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
๔. นายจำลอง ประสิทธิ์นาวา	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

ฝ่ายนิติบัญญัติ

๑. นายไพโรจน์ สีอิน	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
๒. นายแสงสท้าน ภักดีโต	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
๓. นางหฤทัย อยู่เกื้อ	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

สมาชิกสภา อบต.

๑. นางนิภา ปั้นเงิน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑
๒. นางณฐภัทร สีนวล	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑
๓. นายไพวัลย์ สีอิน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๒
๔. นายไชยา คุ่มชนม์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๒
๕. นางสาวสินามรณ์ กุลบุตร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๓
๖. นายสมยศ อภิบาลศรี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๓
๗. นายจำรัส แท่นยัง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๔
๘. นายรังสิต ลัทธิเวณัย	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๔
๙. นางสาวจุฑามาศ เจษฎาโยธิน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๕
๑๐. พงษ์เพชร โชคสมุทร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๕
๑๑. นายแสงสท้าน รักดีโต	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๖
๑๒. นายจรรณ ตะนาวศรี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๖
๑๓. นางสาวนิชา แก้วสินคำ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๗
๑๔. นางสาวหทัย อยู่เกื้อ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๘
๑๕. นายสมบัติ เวียงนาค	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๘
๑๖. นายสนทยา เพียรเพ็ง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๙
๑๗. นายสุชิน อภิบาลศรี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑๐
๑๘. นางสาววิภารัตน์ เจริญสุข	สมาชิกสภา อบต. หมู่ ๑๐

๙.๑๒ โครงสร้างส่วนราชการและอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

โครงสร้างการบริหารราชการ ดังนี้

๑. สำนักปลัด
๒. กองคลัง
๓. กองช่าง
๔. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๕. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

อัตรากำลัง สำนักปลัด จำนวนตำแหน่ง ดังนี้

ข้าราชการ

- ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	- อัตรာ
- รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน ๑	อัตรา
- นักบริหารงานทั่วไป (หัวหน้าสำนักปลัด)	จำนวน ๑	อัตรา
- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	จำนวน ๑	อัตรา
- นักทรัพยากรบุคคล	จำนวน ๑	อัตรา
- นักพัฒนาชุมชน	จำนวน ๑	อัตรา
- นิติกร	จำนวน ๑	อัตรา
- นักจัดการงานทั่วไป	จำนวน ๑	อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน ๑	อัตรา
- ลูกจ้างประจำ	จำนวน ๑	อัตรา

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	จำนวน ๑	อัตรา
- ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน	จำนวน -	อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน ๑	อัตรา
- พนักงานขับรถยนต์	จำนวน ๑	อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- พนักงานดับเพลิง	จำนวน ๑	อัตรา
- ยาม	จำนวน ๑	อัตรา
- คนงานประจํารถน้ำ	จำนวน ๑	อัตรา
- คนสวน	จำนวน ๑	อัตรา
- นักการภารโรง	จำนวน ๑	อัตรา

อัตรากำลัง กองคลัง จำนวนตำแหน่ง ดังนี้

ข้าราชการ

- นักบริหารงานการคลัง	จำนวน -	อัตรา
- นักวิชาการจัดเก็บรายได้	จำนวน -	อัตรา
- นักวิชาการการเงินและบัญชี	จำนวน -	อัตรา
- เจ้าพนักงานพัสดุ	จำนวน -	อัตรา

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	จำนวน ๑	อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	จำนวน ๑	อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ	จำนวน ๑	อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- คนงานทั่วไป

อัตราค่าจ้าง กองช่าง จำนวนตำแหน่ง ดังนี้
ข้าราชการ

- นักบริหารงานช่าง จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- ผู้ช่วยนายช่างโยธา จำนวน - อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา
- พนักงานช่วยเครื่องจักรกลขนาดเบา จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- คนงานทั่วไป จำนวน ๒ อัตรา

อัตราค่าจ้าง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวนตำแหน่ง ดังนี้

- ข้าราชการ

- นักบริหารงานการศึกษา จำนวน - อัตรา
- นักวิชาการศึกษา จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- ผู้ดูแลเด็ก จำนวน - อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- ผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๓ อัตรา
- ผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ อัตรา
- แม่ครัว จำนวน ๑ อัตรา
- ผู้ช่วยครูดูแลเด็ก จำนวน ๕ อัตรา
- ผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๒ อัตรา

อัตราค่าจ้าง กองสาธารณสุขและ สวส. จำนวนตำแหน่ง ดังนี้

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- พนักงานขับรถยนต์ จำนวน ๑ อัตรา
- พนักงานประจำรถขยะ จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- คนงานประจำรถขยะ จำนวน ๒ อัตรา

๙.๑๓ ข้อมูลสถานะทางการคลังองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
ตั้งแต่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ สิ้นสุดเดือนตุลาคม ๒๕๖๑

๑.รายได้จริงโดยไม่รวมเงินอุดหนุน

๑.๑ ภาษีอากร	เป็นเงิน	๑,๐๕๔,๐๐๐.๐๐	บาท
๑.๒ ภาษีจัดสรร	เป็นเงิน	๑๗,๕๖๒,๗๐๐.๐๐	บาท
๑.๓ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ	เป็นเงิน	๒๘๖,๘๐๐.๐๐	บาท
๑.๔ รายได้จากทรัพย์สิน	เป็นเงิน	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
๑.๕ รายได้เบ็ดเตล็ด	เป็นเงิน	๕๒๘,๓๐๐.๐๐	บาท
๑.๖ รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	เป็นเงิน	-	บาท

๒.เงินอุดหนุนทั่วไป เป็นเงิน ๑๗,๒๖๘,๒๐๐.๐๐ บาท

งบประมาณในช่วง ๓ ปี

หมวดรายรับ	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
รายได้ที่ อบต. จัดเก็บเอง	๒,๑๗๗,๙๙๐.๑๐	๑,๙๓๕,๕๖๓.๕๘	๑,๐๕๔,๐๐๐.๐๐
รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ จัดเก็บให้	๑๗,๓๕๙,๔๑๗.๒๘	๑๘,๕๙๒,๗๓๕.๙๘	๑๗,๕๖๒,๗๐๐.๐๐
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	๘,๓๙๗,๔๓๗.๐๐	๑๖,๑๒๙,๐๙๐.๐๐	๑๗,๒๖๘,๒๐๐.๐๐
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	-	-	-
รวม	๒๗,๙๓๕,๘๔๔.๓๘	๓๖,๖๕๗,๓๘๙.๕๖	๓๕,๘๘๔,๙๐๐.๐๐

รายจ่ายตามหมวดรายจ่ายในช่วง ๒ ปี

หมวดรายจ่าย	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐
รายจ่ายงบกลาง	๖๗๗,๙๕๖.๐๐	๗,๙๐๙,๘๕๔.๐๐
หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ	๕,๓๕๔,๘๔๔.๐๐	๕,๑๕๗,๔๐๐.๐๐
หมวดค่าจ้างชั่วคราว	๓,๕๗๗,๔๙๕.๐๐	๒,๖๕๙,๑๓๐.๐๐
หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ	๔,๙๗๔,๐๖๗.๙๓	๕,๖๖๐,๑๗๐.๔๗
หมวดค่าสาธารณูปโภค	๓๒๙,๗๑๙.๐๘	๓๙๑,๐๐๐.๐๐
หมวดเงินอุดหนุน	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายจ่ายอื่น	-	-
หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและ สิ่งก่อสร้าง	๑๒๗,๗๗๐.๐๐	๑,๑๑๓,๖๐๐.๐๐
รายจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	๒,๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๔,๕๗๐,๕๔๐.๐๐

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนามหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับบนและล่าง เนื่องจากต้องใช้แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติเป็นตัวกำหนดแนวทางการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จตามแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติกำหนดได้วางไว้

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทย นั้น มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นแผนบทก้ากับการปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทย พัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม เพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของภาครัฐและเอกชน โดยเน้นการเติบโตบนการรักษาทรัพยากรธรรมชาติผ่านแผนปฏิบัติการ ๔ ข้อ ดังนี้

๑. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมขนส่ง ซึ่งมีการลงทุนในระบบรถไฟความเร็วสูง ระบบรถไฟรางคู่ รวมถึงการสร้างท่าเรือน้ำลึก เพื่อลดต้นทุน และเวลาในการขนส่ง

๒. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ผ่านอุตสาหกรรมหลักภายใต้โครงการประเทศไทย ๔.๐ ที่สนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรม รถยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ การแพทย์ การท่องเที่ยว การเกษตร รวมถึงการสร้างศักยภาพในอุตสาหกรรมใหม่เช่น หุ่นยนต์ การบิน การขนส่ง พลังงานทางเลือก ธุรกิจดิจิทัล การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ให้สิทธิยกเว้นภาษีนิติบุคคลถึง ๑๐ ปี ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๓. การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor:EEC) ถือเป็นโครงการแรกโดยในเบื้องต้นจะเป็นประตูหลักในการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศ CLMV และในที่สุด จะเป็นทางเชื่อมต่อ เส้นทางสายไหมใหม่ (New Silk Road) ภายใต้นโยบายหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง (One Belt One Road) ของจีน

๔. การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศ CLMV ซึ่งเป้าหมายระยะ ๕ ปี ของแผนคือ GDPโตเฉลี่ย ๕% ต่อปี โดยเน้นการลงทุนจากภาครัฐและเอกชนที่เพิ่มขึ้น ๑๐% และ ๗.๕% ตามลำดับ ซึ่งแผนจะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรไทยที่เข้าสู่สังคมสูงวัย บนความพยายามที่จะลดการพึ่งพาแรงงานภาคอุตสาหกรรม โดยเพิ่มอัตราการเติบโตธุรกิจบริการที่ ๖% ต่อปี

๒. ผลผูกพัน และความต่อเนื่อง

คณะรัฐมนตรี ได้อนุมัติร่างกฎหมาย ๒ ฉบับ คือร่างพ.ร.บ.การดำเนินการปฏิรูปประเทศ และ พ.ร.บ.การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ โดยกฎหมายฉบับนี้มีมอบอำนาจให้ประธานวุฒิสภามีสิทธิขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยระงับการดำเนินการ ของรัฐบาลในอนาคต หากพิจารณาว่าเป็นการขัดต่อกรอบยุทธศาสตร์ที่วางไว้ แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับนี้ก็เปิดโอกาสให้รัฐบาลในอนาคตสามารถปรับกลยุทธ์ดำเนินการได้ โดยคณะทำงานที่มี นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน จะประเมินกรอบทุก ๕ ปี และหรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญด้านเศรษฐกิจและภูมิรัฐศาสตร์

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สาระสำคัญ

สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลก เป็นไปอย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและการเมืองของประเทศไทย ขณะเดียวกันก็เป็นความเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการ ด้วยความยากลำบากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลก ได้ส่งผลกระทบต่อ โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย จากเดิมที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและ เปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิต อื่นที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ ระหว่างภาคการเกษตรกับ ภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น ปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกร รายย่อยและในภาคชนบท

ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่รุนแรงขึ้น โดยที่ การก่อการร้ายยังเป็นภัยคุกคามของโลกและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นตามกระแส โลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน และองค์ความรู้และเทคโนโลยี อย่างเสรีภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นจะเอื้อให้สามารถประกอบอาชญากรรมในรูปแบบและช่องทางใหม่ๆ ที่แบบ ยลมากขึ้น สถานการณ์และแนวโน้มดังกล่าว บ่งชี้ว่าประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบการ เตือนภัยและการบริหารความเสี่ยงที่ดี ประชาชนจะต้องได้รับความรู้ที่สามารถใช้วิจารณ์ญาณได้ดีในสถานการณ์ที่ ล่อแหลมและมีความเสี่ยง

นอกจากนี้ในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้า สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจ็อนไขภายนอกที่ สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและ ทำลายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่

ที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการ ทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลก ในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซน ที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง การดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ยุโรปและญี่ปุ่น เป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง ดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรม ยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจนแต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก(๒๕๔๖ - ๒๕๕๐)

ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปีข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลก ก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ จากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐอเมริกา เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกไว้และเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น จะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ

สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะ จะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ ภายใต้เงื่อนไขที่กดดันให้ต้องมีความสอดคล้องกับแนวคิดสีเขียวด้วยเช่นกัน และในขณะเดียวกัน เทคโนโลยีจะมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาต้องเผชิญกับภาวะที่ปริมาณลดลงแต่ราคาแพงขึ้นและผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ

ในส่วนของสภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้นประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้

ระบอบประชาธิปไตยและการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตรา ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูล GNI per Capita (GDP per Capita อยู่ที่ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อหัวต่อปี) โดย สศช. ต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้น ส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคน จากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกกระดบ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคี เป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศมีความก้าวหน้ามาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากล

นอกจากนี้การประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลัง การคลังมีความมั่นคงมากขึ้น ฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ทำให้การดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น สร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบดีขึ้น สามารถสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยสะดวกคล่องตัวมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง โดยจุดอ่อนที่สำคัญๆ ได้แก่

๑. โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นแต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ
๒. ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ
๓. ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มผลผลิตยังมีน้อย
๔. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ มีน้อย

๕. การดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐยังขาดการบูรณาการ จึงเกิดความสับสนเปลี่ยนแปลง งบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพต่ำ การขาดความโปร่งใสและการขาดความรับผิดชอบ มีปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างขวาง

๖. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำ ยังไม่เป็นระบบ กระจายที่สมบูรณ์และล่าช้า

๗. การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผลและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง

๘. คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทย ยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก

๙. ปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงชันในสังคมสูงวัย โดยการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคน เพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขครอบครัวไทย การเสริมสร้างบทบาทสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึงและเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบ เพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่มูลค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่และเศรษฐกิจดิจิทัล ภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่ โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อดึงดูดการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม โดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นรวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

- (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
- (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย
- (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
- (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ
- (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ
- (๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตกประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้าน การคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคมและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกลและการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่

อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทย ในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่ระบบรางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษารากฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ รองรับการแข่งขันสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) การพัฒนาภาค
- (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
- (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพและโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) **ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ** ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของ

ประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

หลักการและแนวทางดำเนินงาน สรุปได้ ดังนี้

หลักการ

๑. ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกรอบทิศทางหลักและแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม
๒. กระจายการพัฒนาลงสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ การกิจ และการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน
๓. เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชน
๔. ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชนและสื่อมวลชน อย่างบูรณาการให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพ โดยกระบวนการสร้างเครือข่ายหรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่
๕. ระบบการบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านและแผนปฏิบัติการและระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ ที่ตอบสนองการพัฒนาเชิงบูรณาการ การพัฒนาเชิงพื้นที่และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง รวมทั้งระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐ ที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และผลของการพัฒนาอย่างแท้จริง

แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑. สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการ ประเด็นสื่อสารและเครื่องมือสื่อสารประชาสัมพันธ์ แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช.จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.

๒. สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ นำไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากร และแนวทางการร่วมดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุนการพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓. หน่วยงานกลาง อาทิ สศช. สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี ใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในการกำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ ที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา และส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบและภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความสามารถของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

๕. สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ อาทิ นำการศึกษาวิจัยมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อ การขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่างๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นายยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นกรอบการดำเนินงาน ขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

มีแนวคิด หลักการ และแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑. แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม เน้นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการ ที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผล อย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการให้หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตามประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒. แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบบมี ส่วนร่วม ดำเนินการโดย

๑) วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการประเมินผลหลังการดำเนินงาน

๒) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ

๔) ตั้งหน่วยวิจัย ผูกอบรม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและประเมินผล เพื่อทำให้ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อฝึกอบรม เทคนิค วิธีการ หลักการ แนวคิดในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่ม ระหว่างดำเนินการและหลังที่เสร็จสิ้นแล้ว

๕) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๖) จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการ เชื่อถือได้ เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจนโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

๗) พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัดผลกระทบร่วม ตัวชี้วัดผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

๘) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้นการสื่อสารแบบสวนเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและผู้กำหนดนโยบาย เป็นต้น

๙) นำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการนำเสนอผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ ทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

๑๐) พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินผล โดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร การเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบายและสร้างนวัตกรรมในการบริหารจัดการ

การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล

“ประเทศที่มั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง อย่างยั่งยืน”

นโยบายรัฐบาล ๑๑ ด้าน

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพประชาชน
๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม
๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้

“ประเทศไทย ๔.๐” มีความเป็นมาในอดีตไทยมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่

- ยุคแรก เรียกว่า “ประเทศไทย ๑.๐” เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน
- ยุคสอง เรียกว่า “ประเทศไทย ๒.๐” เน้นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
- ยุคสาม เรียกว่า “ประเทศไทย ๓.๐” เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขายส่ง เหล็กกล้า รถยนต์ ถังน้ำมัน แยกก๊าซ ปูนซีเมนต์

ตั้งแต่ ไทยในยุค ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง ไม่อยู่ในระดับสูง เมื่อเป็นเช่นนี้ จำเป็นต้องริบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศให้มีระดับรายได้ที่สูง จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ ให้รหัสใหม่ว่า “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง

ไทยแลนด์ ๔.๐ มีลักษณะอย่างไร

“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value - Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” .เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart arming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้นและเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEsหรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาเรื่องใดบ้าง

เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น
๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น
๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาอย่างไร

การพัฒนาประเทศไทยภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิดนี้กำลังขับเคลื่อนผ่าน โครงการบันทึกความร่วมมือ กิจกรรมหรืองานวิจัยต่างๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ ได้แก่

- กลุ่มที่ ๑** การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- กลุ่มที่ ๒** การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ
- กลุ่มที่ ๓** การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ
- กลุ่มที่ ๔** การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ
- กลุ่มที่ ๕** การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

1.4 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

- ๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคการพัฒนาและหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่ สมดุล ดังนั้น จึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อ เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่ อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุ ราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี- ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดย เน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการ เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลกและขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรมและการจัดให้มี การจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

วิสัยทัศน์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

“ฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำในอาเซียน ฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้ ประมงและปศุสัตว์ เพื่อการส่งออก แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยว โดยชุมชน พื้นที่เศรษฐกิจใหม่ชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและประตูสู่เศรษฐกิจโลก”

๔.๓ เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงตอน่อยอย่างต่อเนื่อง สมดุล มีเสถียรภาพและสามารถแข่งขันได้ทั้งในและต่างประเทศ
๒. เป็นศูนย์กลางธุรกิจ การค้า การลงทุน การขนส่งและโลจิสติกส์ ระดับนานาชาติ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น และมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการ

๔.๔ การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑** ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตในพื้นที่จังหวัดชลบุรีและระยองให้เป็นฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำในอาเซียน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒** การพัฒนาการผลิตอาหารและสินค้าเกษตร ให้ได้คุณภาพมาตรฐานมีความทันสมัยและเป็นสากลเพื่อให้เป็นฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้ ประมง และปศุสัตว์ เพื่อการส่งออก
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓** พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงตอน่อย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔** พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕** ปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความหลากหลาย อุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ

เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงตอน่อยอย่างต่อเนื่อง สมดุล มีเสถียรภาพและสามารถแข่งขันได้ทั้งในและต่างประเทศ
๒. เป็นศูนย์กลางธุรกิจ การค้า การลงทุน การขนส่งและโลจิสติกส์ระดับนานาชาติ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น และมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงตอน่อย ดังนี้

๑.ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการผลิตอาหารและสินค้าเกษตร ให้ได้คุณภาพมาตรฐานมีความทันสมัยและเป็นสากลเพื่อให้เป็นฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้ ประมง และปศุสัตว์เพื่อการส่งออก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. บริหารจัดการดินและน้ำเพื่อเพิ่มผลผลิตในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม (Zoning)

๒. เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชาวประมง
๓. พัฒนาคุณภาพการผลิตทุเรียนมังคุด ลำไย เงาะ ให้ได้มาตรฐานตามความต้องการทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๔. จัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสินค้าเกษตรที่สำคัญรายชนิดสินค้า

๒.ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวโดยชุมชน

๓.ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความหลากหลาย อุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตราด

วิสัยทัศน์จังหวัดตราด

"ตราดเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี แหล่งผลิตอาหารคุณภาพ ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน
ท่องเที่ยวเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป็นประตูเศรษฐกิจระหว่างประเทศ"

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑.** การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เข้มแข็ง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒.** การพัฒนาธุรกิจการค้าผลไม้ ประมง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และเกษตรแบบครบวงจร ให้เข้มแข็งจากฐานการผลิตคุณภาพสูง และการจำหน่ายเพื่อการส่งออก
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓.** การพัฒนาการคมนาคม และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณบริเวณชายแดนประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับอาเซียนและนานาชาติ ให้เต็มต่ออย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.** การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์เกิดประโยชน์แก่ชุมชน จังหวัดอย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕.** การพัฒนาการบริหารจัดการ และเสริมสร้างการรักษาความมั่นคงภายใน ความสงบเรียบร้อย และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดตราด

จังหวัดตราดกำหนด ประเด็นการพัฒนาพื้นที่ รวม ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. การพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การเกษตรครบวงจร การบริการและ การค้าชายแดนเชื่อมโยงกับอาเซียนและนานาชาติ ที่เติบโตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และชุมชนเข้มแข็งด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์

เป้าหมายและตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา ของแต่ละประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การเกษตรครบ วงจร การบริการและการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับอาเซียนและนานาชาติ ที่เติบโตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์เพื่อให้เศรษฐกิจของจังหวัดตราดเติบโตอย่างมีเสถียรภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย

๑. จังหวัดตราดมีรายได้จากการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเข้มแข็ง มีคุณภาพ ประชาชนมีงานอาชีพ เศรษฐกิจฐานการท่องเที่ยว และการบริการมั่นคง
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยจากภาคการเกษตรเติบโตอย่างต่อเนื่อง อุตสาหกรรมการเกษตรเติบโตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เกษตรกร สถาบันเกษตรกรเข้มแข็ง ผลผลิตทางการเกษตรมีมูลค่า มีคุณภาพสูงในระดับส่งออก
๓. ปริมาณการค้าชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการค้าของจังหวัดเข้มแข็ง ระบบการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนมีมาตรฐานสากล
๔. การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ มีความปลอดภัย เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ รองรับการค้าเติบโตของเมือง เศรษฐกิจพิเศษและการเชื่อมโยงนานาชาติ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้รวมจากการท่องเที่ยวของจังหวัด (๙%)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและชุมชน (๗%)
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจ้างงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (๑๐%)
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร(๕%)
๕. จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP (๕๐ แห่ง)
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตการเกษตร (๒%)
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP (๕%)
๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน (๑๐%)
๙. จำนวน SMEs ที่ได้รับการต่อยอดจากฐานเกษตรกรรม (๕แห่ง)

๑๐. ร้อยละของจำนวนสหกรณ์ที่ได้รับการแนะนำส่งเสริมและพัฒนาให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (๓%)

๑๑. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการพัฒนาเพื่อความปลอดภัยเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และ รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้น (๒ เส้นทาง)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
๒. ยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน ให้เข้มแข็งมีมาตรฐานและเอกลักษณ์จังหวัด
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวสุนาชาชาติ แผนพัฒนาจังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)
๔. เสริมสร้างศักยภาพชุมชน รวมพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนให้ประชาชนมีงานอาชีพและกระจายรายได้ สู่ท้องถิ่นและชุมชน
๕. เสริมสร้างภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเพื่อรักษาลาดการท่องเที่ยวเดิมและสร้างตลาดการท่องเที่ยวใหม่
๖. สร้างคุณค่า มูลค่าเพิ่มจากฐานการเกษตรกาหนดาแบบครบวงจรในปศุสัตว์ สัตว์น้ำ ผลผลิตไม้ผล และพืชเศรษฐกิจ พัฒนาผลผลิตเกษตรคุณภาพสู่อุตสาหกรรมเกษตรเติบโตอย่างเปนมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๗. เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการที่มีศักยภาพ ทั้งฐานบริการเดิมและ ฐานบริการใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง
๘. พัฒนาทีมผู้ประกอบการ นักธุรกิจหน้าใหม่ของจังหวัดให้เข้มแข็ง แข่งขันได้
๙. พัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้มีมาตรฐานสากล
๑๐. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ ให้มีความปลอดภัย รองรับการท่องเที่ยวและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และการเติบโตของพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและชุมชนเข้มแข็งด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีความสุข มีความมั่นคงทางสังคมอย่างทั่วถึง

เป้าหมาย

๑. ชุมชนหมู่บ้านเข้มแข็ง มีขีดความสามารถในการพึ่งตนเอง เศรษฐกิจชุมชนเติบโตจากภูมิปัญญาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ประชาชนมีศักยภาพทางความรู้ มีคุณธรรม ครอบครัวยุบอุ่น วัฒนธรรมเข้มแข็ง มีสุขภาพดี อยู่อาศัย ในพื้นที่ที่เอื้อ ต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. จังหวัดมีความปลอดภัย ความมั่นคงภายในเข้มแข็ง มีความสงบเรียบร้อยตลอดแนวชายแดนและชายฝั่งทะเล และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ
๔. ระบบการบริหาร ระบบบริการของรัฐ มีคุณภาพ ทันสมัย มีธรรมาภิบาล รองรับการพัฒนาจังหวัด และการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนของหมู่บ้านที่ได้รับการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒ แห่ง)
๒. จำนวนปศุสัตว์ที่ได้รับการศึกษาต่อในระบบโรงเรียนหรือเทียบเท่าของประชากร อายุ ๑๕-๕๙ ปี (๙ ปี)
๓. จำนวน อปท.ที่มีการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (๔๒แห่ง)
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของระดับคะแนนเฉลี่ยผลสอบ ONET สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (๓%)
๕. ร้อยละที่ลดลงของการเจ็บป่วยในโรคสำคัญ ๕ ลำดับแรก ของจังหวัด (๑%)
๖. อัตราการลดลงของปัญหาอาชญากรรมทุกประเภท (๖%)
๗. จำนวนผู้ติดยาเสพติดต่อประชากร ไม่เกิน ๓ คนต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน
๘. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนงานด้านความมั่นคง (๕)
๙. จำนวนการจัดกิจกรรมกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือกับนานาชาติ อย่างน้อย ๕ ครั้ง/ปี
๑๐. ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี (๑๐๐%)
๑๑. ร้อยละของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการของรัฐ (๘๐%)

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความยั่งยืนของเศรษฐกิจชุมชนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการจัดการผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาแบบครบวงจร แผนพัฒนาจังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)
๒. เสริมสร้างวิถีชีวิตชุมชนเข้มแข็ง ครอบครัวอบอุ่น บนฐานคุณธรรม วัฒนธรรม และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาคนคุณภาพ เสริมสร้างขีดความสามารถประชาชน ตลอดช่วงวัยด้วยความรู้และการพัฒนา การเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. สร้างเมืองสุขภาพเข้มแข็งเป็นชุมชนสุขภาวะที่ยั่งยืน ด้วยระบบนิเวศสุขภาพ - การพึ่งตนเองทางสุขภาพ
๕. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ ด้วยคุณภาพการบริการภาครัฐและระบบสวัสดิการชุมชน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง
๖. พัฒนาจังหวัดเป็นเมืองปลอดภัย สันติสุขสงบเรียบร้อย โดยมีสวนรวมเชิงบูรณาการอย่างเข้มแข็ง
๗. เสริมสร้างความมั่นคงระหว่างประเทศตลอดแนวชายแดนและชายฝั่งทะเลด้วยกลไกการมีส่วนร่วมและความทันสมัยของเทคโนโลยี
๘. พัฒนาระบบการบริหาร ระบบบริการภาครัฐ ใหม่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล รองรับการเติบโตของเมืองพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ และการท่องเที่ยวนานาชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ พื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่า เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและประสบความสำเร็จ สามารถบริหารจัดการเกิดประโยชน์แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน
๒. จังหวัดมีความมั่นคงทางพลังงาน สามารถพึ่งตนเองทางพลังงานได้มากขึ้น
๓. ปัญหาสิ่งแวดล้อมขยะ น้ำเสีย ภัยธรรมชาติ การบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติลดลงทุกพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ป่าชายเลน (๕%)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ (๕%)
๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเล (๕ แห่ง)
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งการบริหารจัดการแหล่งน้ำ (๕ แห่ง)
๕. จำนวนแหล่งพลังงานทดแทนพลังงานทางเลือกของจังหวัด (๕ แห่ง)
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดการอบรมชุมชนรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม แก้ปัญหาบุกรุกทำลายป่า (๕%)
๗. ร้อยละการลดลงของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง ได้รับการจัดการถูกต้องตามหลักวิชาการ (๒๕%)
๘. ร้อยละของจำนวนระบบกำจัดมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ (๒๐%)
๙. ร้อยละของการนำมูลฝอยชุมชนไปใช้ประโยชน์มากขึ้น (๕%)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนานิเวศเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. เพิ่มความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศทะเล นิเวศป่าบก นิเวศป่าชายเลน
๓. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
๔. เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมสีเขียว
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยทางธรรมชาติ ขยะ น้ำเสีย ภัยสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับภาวะโลกร้อน และการคุ้มครองประชาชน

แผนพัฒนาจังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)

แผนงานโครงการในแผนพัฒนาจังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) จำนวน ๕ แผนงาน ๑๐ โครงการ

เป้าหมายการพัฒนา

"ตราดเมืองมั่งคั่ง ชุมชนมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน"

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การเกษตรครบวงจร การบริการและการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับอาเซียนและนานาชาติที่เติบโตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดอย่างยั่งยืน ถนนทาง กลางทาง ปลายทาง ปรับปรุง/เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย เชื่อมโยงเส้นทาง พัฒนาบุคลากร ของฝาก ที่ระลึก ประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางตลาดเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

โครงการที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฝั่ง

โครงการที่ ๒ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเลและเกาะแก่ง

๒. แผนงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ถนนทาง กลางทาง ปลายทาง ปรับปรุง/เพิ่มโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนการผลิต ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่มาตรฐาน แปรรูปเพิ่มมูลค่า ประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางตลาด

โครงการที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานผลไม้

โครงการที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าประมง ปศุสัตว์

๓. แผนงาน เพิ่มประสิทธิภาพการค้าเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษและประเทศเพื่อนบ้าน ถนนทาง กลางทาง ปลายทาง ปรับปรุง/เพิ่มโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนการค้า เชื่อมโยง ยกระดับสินค้า แปรรูปเพิ่มมูลค่า ประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางตลาด

โครงการที่ ๕ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการที่ ๖ พัฒนามาตรฐานผู้ประกอบการและช่องทางตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และชุมชนเข้มแข็งด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. แผนงาน เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ถนนทาง กลางทาง ปลายทาง พัฒนาศักยภาพการศึกษา เตรียมความพร้อมประชาชนเข้าสู่สังคม คุณภาพ พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังป้องกันปัญหา สังคม การสาธารณสุข การดูแลผู้สูงอายุ ส่งเสริมครอบครัวเศรษฐกิจพอเพียง

โครงการที่ ๗ สังคมสีขาว

โครงการที่ ๘ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใหมีความอุดมสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืน

๕. แผนงาน เสริมสร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถนนทาง กลางทาง ปลายทาง แผนพัฒนา จังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)

แผนงานที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดอย่างยั่งยืน

เป็นแผนงานรองรับการพัฒนา ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การเกษตร ครัววงจร การบริการและการค้าขายแดนเชื่อมโยงกับ อาเซียนและนานาชาติ ที่เติบโตเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (ประเด็นการพัฒนาที่ ๑) ในด้านการท่องเที่ยว โดยแยกออกเป็น ๒ โครงการ คือ

๑. โครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฝั่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจาย นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ที่มุ่งไปทะเลโดยมีจุดหมายปลายทางคือแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเกาะช้าง และอำเภอเกาะกูด ให้หันมาท่องเที่ยวในพื้นที่ ๕ อำเภอบนฝั่งของจังหวัดตราด

๒. โครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเลและเกาะแก่ง ดำเนินไปเพื่อรักษา สภาพ การท่องเที่ยวในอำเภอเกาะช้าง และอำเภอเกาะกูด ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลกและเป็นแหล่ง รายได้ สำคัญของจังหวัด ให้คงมาตรฐานบริการและความปลอดภัย

แผนงานที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

เป็นแผนงานรองรับการพัฒนาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การเกษตรครัว วงจร การบริการและการค้าขายแดน เชื่อมโยงกับอาเซียนและนานาชาติ ที่เติบโตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ประเด็นการพัฒนาที่ ๑) ในด้านการเกษตร โดยแยกออกเป็น ๒ โครงการ คือ

๑.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานผลไม้และพืชเศรษฐกิจ เป็นการ ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตร การยกระดับแปรรูปเพิ่มมูลค่า สินค้าและการประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางตลาด ซึ่งเชื่อมโยงกิจกรรมกันทั้งถนนทาง กลางทาง ปลายทาง

๒.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าประมง ปศุสัตว์ เนื่องจาก สภาพภูมิประเทศติดทะเลที่เป็นขอดีเปรียบจังหวัดอื่น รวมทั้งมีพันธุ์สัตว์พื้นบ้านที่เป็นจุดแข็งของพื้นที่ จนถูกบรรจุอยู่ในคำขวัญจังหวัด ซึ่งสามารถต่อยอดพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องได้ หลากหลาย เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แผนงานที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษและประเทศเพื่อนบ้าน เป็นแผนงานรองรับการพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การเกษตรครบวงจร การบริการและการค้าชายแดน เชื่อมโยงกับอาเซียนและนานาชาติ ที่เติบโตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ประเด็นการพัฒนาที่ ๑) ในด้านการการลงทุน โดยแยกออกเป็น ๒ โครงการ คือ

๑.โครงการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เน้นกิจกรรมในลักษณะถนนทางดานที่เกี่ยวกับประเด็นโลจิสติกส์ การคมนาคม ขนส่ง เพื่ออำนวยความสะดวกการการลงทุนในพื้นที่เชื่อมโยงกับเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งในประเทศและนอกประเทศ โดยเบื้องต้นเป็นการเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตราด เขากบระเบียงพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่จังหวัดระยอง รวมทั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในฝั่งกัมพูชา ทั้งบริเวณชายแดนจังหวัดโพธิ์สัต์และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเกาะกง

๒.โครงการพัฒนามาตรฐานผู้ประกอบการและช่องทางตลาด เน้นไปที่สินค้าฮาลาลและผลผลิตจากไม้กฤษณาซึ่งเป็นจุดแข็งของจังหวัด โดยช่องทางตลาดนอกจากประเทศแถบอาเซียนแล้วยังมีเป้าหมาย ในกลุ่มประเทศอาหรับและตะวันออกกลางด้วย

แผนงานที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแผนงานรองรับการเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และชุมชนเข้มแข็ง ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ประเด็นการพัฒนาที่ ๒) ตามพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร มาเป็นแนวทางดำเนินงาน แยกออกเป็น ๒ โครงการ คือ แผนพัฒนาจังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)

๑.โครงการสังคมสีขาว เน้นครอบครัวอบอุ่น ชุมชนน่าอยู่ สังคมปลอดภัย ลดทอนปัญหาอบายมุข อุบัติเหตุ ยาเสพติด อาชญากรรม ภัยธรรมชาติ ฯลฯ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและ ศาสตรพระราชา ไปปรับใช้จนเป็นวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของชุมชน

๒.โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย เนื่องจากโครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงและผลกระทบจากเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ปรับตัวอย่างรวดเร็วและขนาดใหญ่ จำเป็นต้องทำให้ประชาชนเท่าทันกับ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีและมีความสุข

แผนงานที่ ๕ เสริมสร้างสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นแผนงานรองรับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (ประเด็นการพัฒนา ที่ ๓) แยกออกเป็น ๒ โครงการ คือ

๑.โครงการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม พนุพิสัยและสงเสริมตอยอด พัฒนาการมีส่วนร่วมของ ประชาชนเพื่อบริหารจัดการ โดยมุ่งถึงความยั่งยืนให้สามารถมีและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ได้ตลอดไป

๒.โครงการบริหารจัดการขยะ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นวาระแห่งชาติ ประกอบกับจังหวัดมีพื้นที่ที่จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอเกาะช้าง

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตราด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ ๗ ด้าน ดังนี้

- ๑.ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒.ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ๓.ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๔.ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
- ๕.ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- ๖.ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๗.ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดีและการบริการสาธารณะ

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

บริหารงานเยี่ยม เปี่ยมคนดี ปัจจัยสี่เลิศ เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พืชผักสิ่งแวดล้อม ถึงพร้อมคุณภาพชีวิต

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัดได้ใช้ข้อมูลจากสภาพความเป็นจริงในพื้นที่ ที่มาจากสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนตำบลแหลมกลัด ประกอบด้วย นโยบายของรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอตลอดจนแผนชุมชน มาบูรณาการเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลแหลมกลัด เพื่อให้ตำบลแหลมกลัดมีความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวได้ในโลกแห่งการแข่งขันยุคโลกาภิวัตน์ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาไว้ ๗ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ด้านการพัฒนาการศึกษา การกีฬานันทนาการ ทำนุบำรุงศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ด้านสังคม การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	ด้านการสาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๗	ด้านการเมือง การบริหารจัดการและการบริการประชาชน

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เศรษฐกิจของตำบลแหลมกลัดขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประชาชนมีอาชีพและรายได้มั่นคง
๒. ประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพียงพอ
๓. ระบบโครงสร้างพื้นฐานสามารถเชื่อมโยงระบบคมนาคม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว
๔. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๕. ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและมีพฤติกรรมสร้างสรรคสุขภาพ
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการศึกษา ปลอดภัยจากโรคระบาด ชุมชนมีความเข้มแข็ง
๗. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อ HIV
๘. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
๙. สังคมประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงปราศจากปัญหายาเสพติด
๑๐. ประชาชนได้รับบริการด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารจัดการ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
๑๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน
๑๔. พัฒนาการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ยั่งยืน นำรายได้การท่องเที่ยวลงสู่พื้นที่

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา
๒. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะ ระบบประปา ได้รับการก่อสร้าง / บำรุงรักษาและเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของผู้รับบริการให้มีความพึงพอใจต่อการบริการ
๔. ร้อยละของระบบจราจรที่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
๕. ระดับความสำเร็จของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาสามารถกักเก็บน้ำได้เพิ่มขึ้น
๖. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้า
๗. ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับฝึกอบรมการประกอบอาชีพ
๘. ร้อยละของจำนวนประชากรมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น
๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
๑๐. ร้อยละของประชากรมีระบบบริการสุขภาพที่ดีมาตรฐานและทั่วถึง
๑๑. ระดับความสำเร็จของการจัดการศึกษา
๑๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสคนพิการและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการสงเคราะห์
๑๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการและจำนวน ที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา พื้นฟู
๑๔. ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบบำบัดน้ำเสียและการบริหารการจัดการขยะสิ่งปฏิกูล
๑๕. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๖. จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน

๑๗. จำนวนการให้บริการ การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่เพิ่มขึ้น

๑๘. ระดับความสำเร็จของชุมชนมีความเข้มแข็งและเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น

๑๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

๒๐. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของตำบล

๒๑. ร้อยละของประชาชนที่มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มมากขึ้น

๒๒. ระดับความสำเร็จในการลดการแพร่ระบาดของโรคระบาดในพื้นที่

๒๓. ระดับความสำเร็จในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สวล.

๒๔. ระดับความสำเร็จในการลดปริมาณขยะในชุมชน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ผลสัมฤทธิ์หลัก (KRAs)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ระดับค่าเป้าหมาย				
		๑	๒	๓	๔	๕
โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่มีความสะดวกและมาตรฐาน	ถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	๑	๒	๓	๔	๕
ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณูปโภคทั่วถึง	ร้อยละการได้รับการบริการด้านสาธารณูปโภค	๑	๒	๓	๔	๕
เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสคนพิการและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการสงเคราะห์	ร้อยละการสงเคราะห์ที่เพิ่มขึ้น	๑	๒	๓	๔	๕
ประชาชนได้รับการป้องกันโรคระบาด	ระดับความสำเร็จการป้องกันโรคระบาด	๑	๒	๓	๔	๕
ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ระดับความสำเร็จในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	๑	๒	๓	๔	๕
ประชาชนได้รับการส่งเสริมกีฬานันทนาการ	ร้อยละประชาชนที่รับการส่งเสริมกีฬาเพิ่มขึ้น	๑	๒	๓	๔	๕
ประชาชนมีจิตสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประชาชนที่รับการอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่และสามารถเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลนได้	๑	๒	๓	๔	๕
ประชาชนมีจิตสำนึกการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนที่รับการอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่และสามารถ	๑	๒	๓	๔	๕
การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	ความสำเร็จในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	๑	๒	๓	๔	๕

ประชาชนมีความรู้อาชีพและทักษะอาชีพ	ประชาชนที่ได้รับการอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่และสามารถ	๑	๒	๓	๔	๕
ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของตำบล	การพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของตำบลเพิ่มขึ้น	๑	๒	๓	๔	๕
ประชาชนที่มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร	ร้อยละของประชาชนที่มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มมากขึ้น	๑	๒	๓	๔	๕

๑.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

- กลยุทธ์ ๑. พัฒนาส่งเสริมสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส
๒. ส่งเสริมเด็กและเยาวชน สตรี
๓. พัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน

๒. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

- กลยุทธ์ ๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมติดต่อ ขนส่งสินค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการค้า
๒. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ ไฟส่องสว่างสาธารณะ
๓. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา
๔. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและใช้เพื่อการเกษตรตลอดจนป้องกันแก้ไขปัญหากล้งแล้งและอุทกภัย

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา การกีฬานันทนาการ ทำนุบำรุงศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย

- กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริมด้านการศึกษาและการพัฒนาเด็กเล็ก
๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. การพัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนกีฬานันทนาการและการออกกำลังกาย

๔. ยุทธศาสตร์ด้านสังคม การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

- กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. ส่งเสริมด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๒. เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและเฝ้าระวังการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๓. บริหารจัดการขยะ การกำจัดและลดปริมาณขยะในชุมชน
๔. การส่งเสริมสนับสนุนงานสาธารณสุขและการป้องกันโรคระบาด
๕. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว

- กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริมพัฒนาด้านการลงทุน พาณิชยกรรม ร้านค้าชุมชน สินค้า OTOP ในชุมชน
๒. ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว
 ๓. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ
 ๔. ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาทักษะอาชีพสร้างรายได้
 ๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการค้าและการลงทุนตลอดจนการท่องเที่ยว
 ๖. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวในเชิงต่างๆ ที่หลากหลายและยั่งยืน

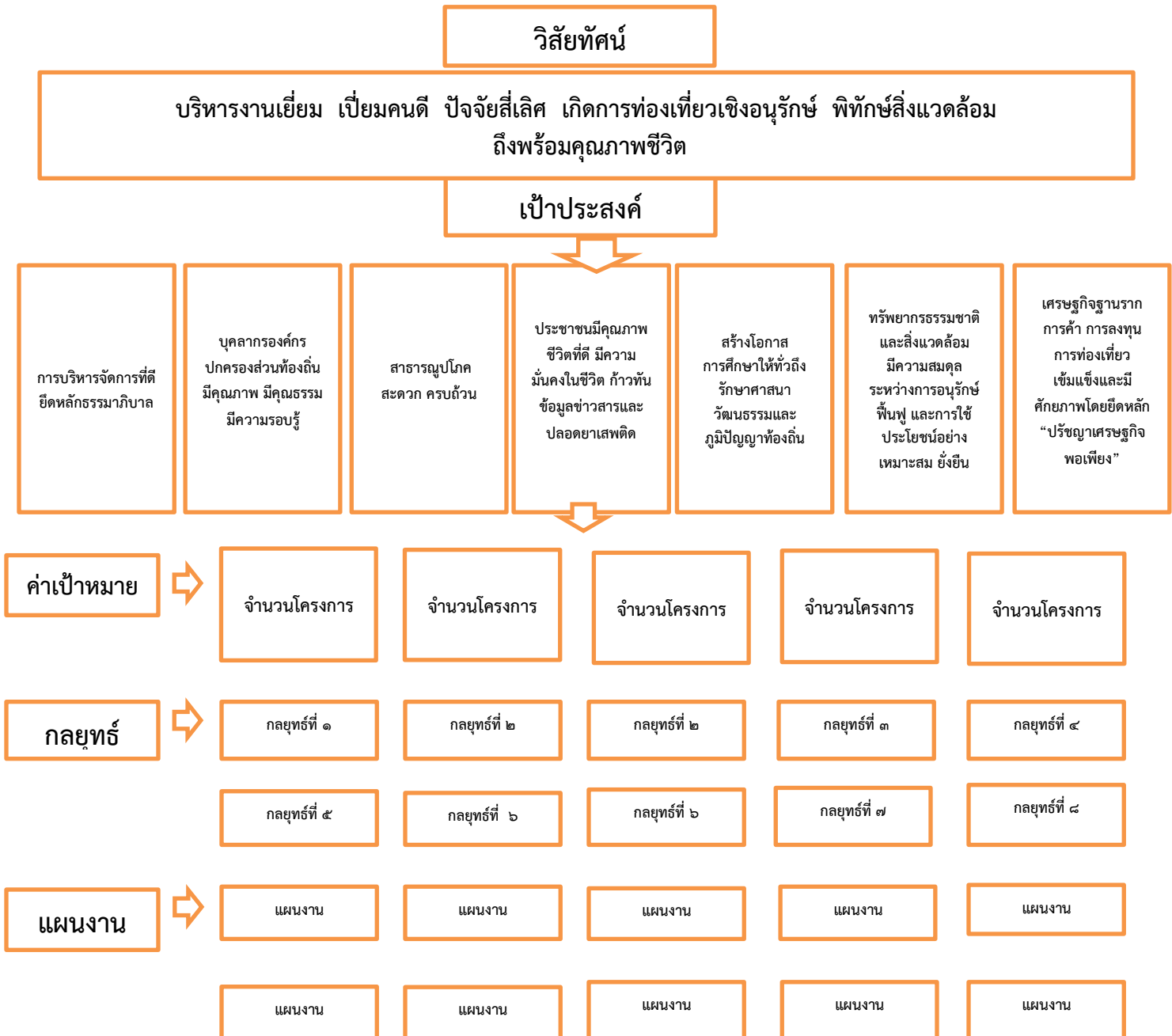
๗. ยุทธศาสตร์การเมืองการปกครองและการบริหารงานทั่วไป

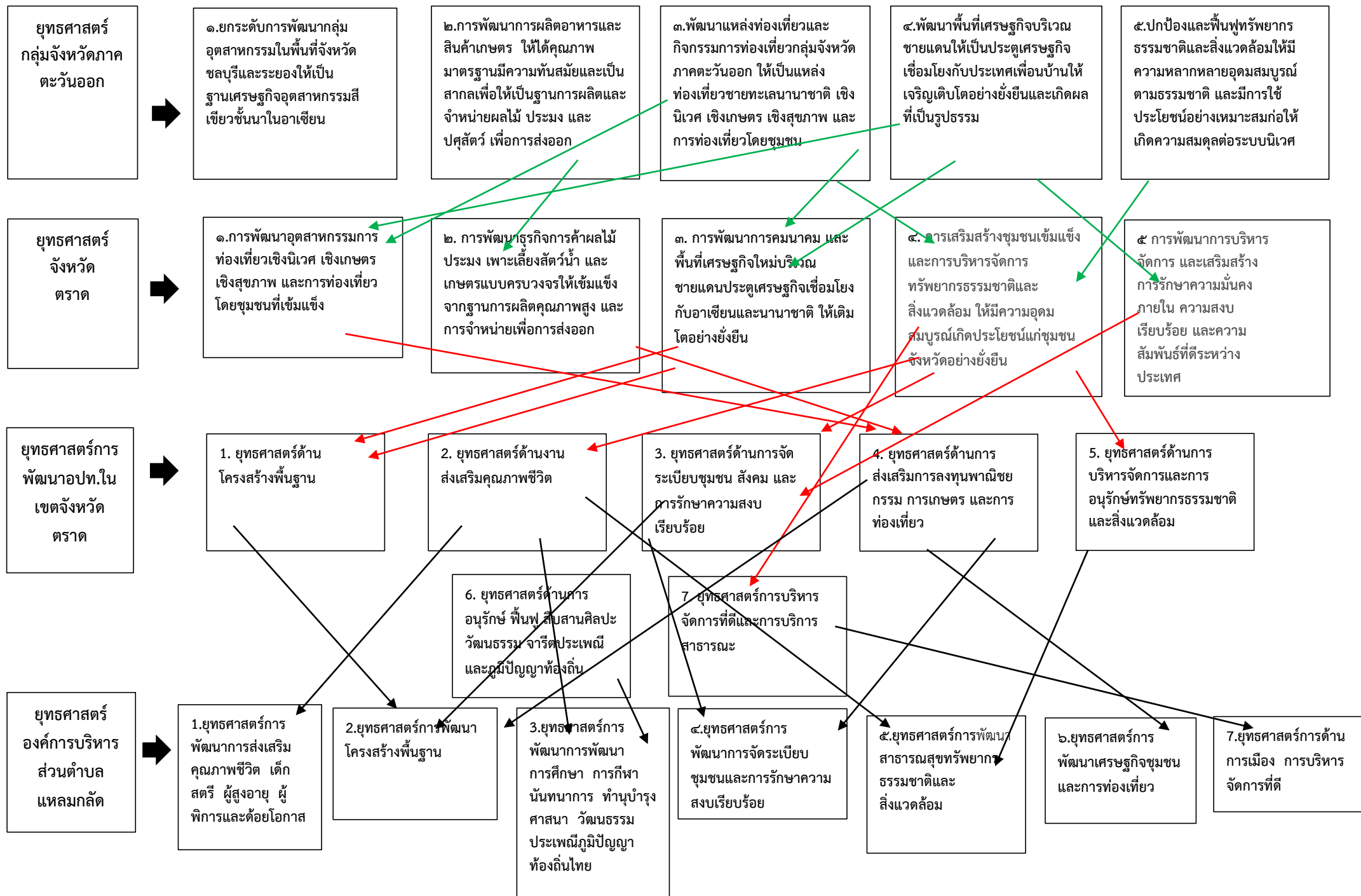
- กลยุทธ์ ๑. พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
 ๓. พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระบอบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 ๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กร เพื่อรองรับภารกิจองค์กรด้านในด้านต่างๆ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

สำหรับจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (positioning) ของ องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด อ.เมือง จ.ตราด นั้น โดยพื้นฐานสังคมของพื้นที่ตำบลแหลมกลัด นั้น เป็นสังคมอาชีพประมงและสังคมอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ตลอดจนทำการเกษตรที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในตำบลมาโดยตลอด นอกจากนี้ ยังเน้นในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เนื่องจากมีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่หลากหลายและยั่งยืนได้

ดังนั้น จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ของ (positioning) ของ องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด คือ เป็นตำบลชุมชนเข้มแข็งและตำบลแห่งวิถีชีวิตชุมชนและการท่องเที่ยว

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

3.การวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น

หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนพัฒนา เป็นการวางแผนการหรือการกำหนดที่จะพัฒนาไปในวันข้างหน้า โดยกำหนดระยะเวลาการพัฒนาออกเป็นช่วง ได้แก่ช่วงระยะสั้น ช่วงระยะปานกลาง ช่วงระยะยาว การวางแผนพัฒนาเป็นกระบวนการกำหนดการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า มีเป้าประสงค์เพื่อให้บรรลุภารกิจ บรรลุวัตถุประสงค์ บรรลุนโยบาย บรรลุเป้าหมาย การวางแผนพัฒนาจะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ ของประชาชนท้องถิ่นในอนาคต การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือภาพในอนาคต แล้วแปลงมาสู่การปฏิบัติเพื่омุ่งไปสู่ภาพอนาคตที่ต้องการ

นอกจากนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะนำไปสู่กระบวนการการทำงานงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย โดยตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย เนื่องจากการวางแผน เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนินตามแผน แต่ไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” เป็นเพียงการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้และยังต้องอยู่ในการกำกับดูแลหรือ ตรวจสอบ โดยรัฐบาลและปราชคม ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ของประเทศ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนชาติ นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด(ภาค)และแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาในระดับอำเภอ นอกจากนี้ ยังมีแผนชุมชนระดับหมู่บ้าน เข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย

ดังนั้น การวางแผนการพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการพัฒนาเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและอื่นๆ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและในเชิงเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

โดยประเภทของแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ๒ ประเภท คือ

๑. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะยาว มีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพราะแผนยุทธศาสตร์เป็นแผนที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต

๒. แผนพัฒนาระยะห้าปี เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะกลาง เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้น สำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลา

๓.การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้ เพื่อให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมกลัดสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

*****ความหมายของอย่างรอบด้าน***** หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้ง มิติด้านการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม องค์กร(การบริหารจัดการ) และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมิติในเชิงพื้นที่ ทั้ง พื้นที่ใกล้เคียงขยายไปสู่พื้นที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับทวีป จนกระทั่งในระดับโลกด้วย

*****ความหมายของอย่างเป็นระบบ***** หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ๘ ขั้นตอน ดังนี้

- (๑) การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ
- (๒) การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบันและกำหนดประเด็นในการพัฒนา
- (๓) การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น
- (๔) การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- (๕) การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น
- (๖) การกำหนดยุทธศาสตร์และบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น
- (๗) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) การอนุมัติและประกาศใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา

สาเหตุที่ต้องมองอย่างรอบด้าน เพราะในโลกความเป็นจริง ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคมและองค์กรทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีปและในระดับโลก ล้วนส่งผลกระทบต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จึงไม่ควรมองแต่เพียงเขตพื้นที่การปกครองของตนเองเท่านั้น

มิติการพัฒนา มิติ ในเชิงพื้นที่	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการบริหารจัดการ (องค์กร)และการ เปลี่ยนแปลง
ระดับอำเภอ				
ระดับจังหวัด				
ระดับประเทศ				
ระดับทวีป				

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ

เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด
(ด้วยเทคนิค Swot Analysis)

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินสถานการณ์

จุดแข็ง (Strength :S)

๑. ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่หลากหลาย ทั้ง ภูเขา , น้ำตก , ป่าไม้ , ชายหาดทะเล , ป่าชายเลน , ทะเล , ปะการังและสัตว์น้ำทะเล
๒. มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดไว้ชัดเจน (ตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบต.)
๓. มีศักยภาพในเรื่องของการติดต่อการค้าผ่านชายแดน (ประตูการค้าชายแดน)
๔. เส้นทางคมนาคมเศรษฐกิจพิเศษ สายตราด - หาดเล็ก (เส้นทางผ่านไปยังประเทศอินโดจีน)
๕. ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลน
๖. แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ (กุ้งขาว , กุ้งกุลาดำ , ปู , ปลา)
๗. แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่งที่สมบูรณ์ ได้แก่ ปลา ปู กุ้ง หอย เปรียง กุ้ง ปูดำ แมงกะพรุน และอื่นๆ
๘. แหล่งผลิตพืชผลและการเกษตรสำคัญ ได้แก่ พืชสวนผลไม้ ทุเรียน มังคุด เงาะ ลองกอง
๙. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ครอบคลุมและทั่วถึง (ถนน , ไฟฟ้า , น้ำประปา , โทรศัพท์)
๑๐. ผู้นำชุมชนตำบลมีความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วม
๑๑. วัฒนธรรมประเพณีและอัตลักษณ์ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๓. ต้นทุนแหล่งน้ำธรรมชาติ

จุดอ่อน (Weakness : W)

๑. งบประมาณการบริหารจัดการ มีจำนวนจำกัด ส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นและสนองตอบต้องการของประชาชนได้ทุกด้านและทั่วถึงประชาชนทั้งหมด
๓. บุคลากรองค์กรไม่เพียงพอรองรับภารกิจและปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รวมถึงการขาดแคลนครูภัณฑ์เครื่องจักรยนต์และอื่นๆ ในการรองรับภารกิจต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น
๔. การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก ยังขาดประสิทธิภาพ
๕. ประชาชนในชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจการมีส่วนร่วม รวมถึงการขาดทัศนคติการมีส่วนร่วม รวมถึงขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ อบต.
๖. คุณภาพชีวิตประชากรประสบปัญหาทางสุขภาพ โดยป่วยเป็นโรคทางสุขภาพกันมาก เช่น โรคเบาหวาน , โรคความดันโลหิตสูง , โรคไขมันหรือโรคอ้วน , โรคไตและอื่นๆ
๗. อบายมุข ได้แก่ การพนัน , สุราสิ่งมีเมา , ยาเสพติด
๘. ปัญหาขาดการมีส่วนร่วม การรวมกลุ่มพัฒนาและการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของประชาชน
๙. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยนิยม เช่น ความนิยมความทันสมัยไม่สนใจวิถีชีวิตวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นดั้งเดิม ค่านิยมความสะดวกสบาย ค่านิยมความหรูหราฟุ่มเฟือย ค่านิยมเรียนสถาบันหรือสถานศึกษามีชื่อเสียง และค่านิยมอื่นๆ นอกจากนี้
๑๐. ภาวะหนี้สินประชาชนจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
๑๑. โรคระบาดประจำถิ่น ได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคไข้มาลาเรีย โรคมือเท้าปาก
๑๒. ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการบุกรุกทำลายและใช้ประโยชน์ของประชาชน

๑๓. ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลเป็นประจำทุกปี ทำลายพื้นที่ชายฝั่งและทัศนียภาพแหล่งท่องเที่ยว
๑๔. ปัญหาแหล่งน้ำ อุดบโคก บริโภคและการเกษตร
๑๕. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๖. ปริมาณขยะสะสมในชุมชนและในสิ่งแวดล้อม
๑๗. การขาดภูมิคุ้มกันตนเองในสังคม
๑๘. ความขัดแย้งทางการเมืองท้องถิ่น

โอกาส (Opportunity : O)

๑. เป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพ
๒. แหล่งพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเนเวศ การท่องเที่ยวทางทะเล การท่องเที่ยวโฮมสเตย์และการท่องเที่ยวเชิงอื่นๆ
๔. เป็นแหล่งผลิตสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลและแหล่งประมงชายฝั่งที่สำคัญ
๕. ได้รับการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นทำให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน
๖. แหล่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐและหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชนต่างๆ
๗. แหล่งติดต่อการค้าขายแดนผ่านประเทศเพื่อนบ้าน (ด่านชายแดนถาวร)
๘. แหล่งขนส่งและเส้นทางขนส่งสินค้าโลจิสติกส์สู่ประเทศอินโดจีน
๙. แหล่งโกดังสินค้าส่งออกชายแดน
๑๐. แหล่งการพาณิชย์และการให้บริการ
๑๑. ท่าเรือขนส่งทางน้ำ

อุปสรรค (Threat : T)

๑. ผลผลิตการเกษตรขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพดินฟ้าอากาศ โรคและแมลงศัตรูพืช ดังนั้นผลผลิตการเกษตรจึงมีจำนวนปริมาณไม่แน่นอนในแต่ละปี นอกจากนี้ ยังไม่มีการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรที่แน่นอน กลไกราคาผลผลิตการเกษตรขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลางกำหนด
๒. การประมงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลขึ้นกับสภาพดินฟ้าอากาศ ปริมาณการจับสัตว์น้ำจากการประมงไม่เป็นที่แน่นอน
๓. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งประสบปัญหาการลงทุนเพาะเลี้ยง ขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ เอื้ออำนวย การระบาดของเชื้อโรค ปัญหาราคาสัตว์น้ำ
๔. การสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลไม่เพียงพอ ไม่ต่อเนื่องและทันต่อเหตุการณ์
๕. กฎหมาย กฎระเบียบของราชการต่างๆ ที่ไม่เอื้ออำนวย
๖. ส่วนราชการมีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกัน รวมถึงไม่ประสานงานกัน จึงมีข้อจำกัดในการพัฒนา
๗. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญและร่วมมือ ขาดการมีส่วนร่วมบริหารจัดการ
๘. กฎหมายประเทศที่ไม่เอื้ออำนวยหรือกระทบต่อประชาชนผู้ประกอบการอาชีพ
๙. การดำเนินการพัฒนาหรือดำเนินโครงการในพื้นที่หวงห้ามหรือพื้นที่ที่อยู่ในอำนาจความดูแลของส่วนราชการต่างๆ (อำนาจทับซ้อน) ไม่สามารถดำเนินการกระทำได้สะดวก ต้องขออนุญาตหรือมีระเบียบขั้นตอนการดำเนินการที่ซับซ้อนยุ่งยากต่างๆ
๑๐. ผลจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำของประเทศและของโลก ส่งผลให้ สินค้า ข้าวของแพง ค่าครองชีพสูง เกิดการว่างงาน ตกงาน รายได้ลดลงเงินไม่พอใช้ ค่าเงินแข็ง(ทำให้ได้กำไรน้อย) การท่องเที่ยวซบเซา
๑๑. ประชากรในตำบลแหลมกลัดเริ่มเข้าสู่ภาวะสังคมสูงวัย
๑๒. โรคอุบัติใหม่ส่งผลกระทบ (ไข้หวัด ๒๐๑๙ หรือ โควิด-๑๙) ต่อสังคมและเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด ได้ดำเนินการพัฒนาด้านต่างๆ สนองตอบตามความต้องการของ ความต้องการของชุมชนหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนในตำบลแหลมกลัดได้รับประโยชน์สูงสุด โดยได้ดำเนินการพัฒนาด้วย งบประมาณของตนเองและประสานกับหน่วยงานภายนอกต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เข้ามาช่วยดำเนินการพัฒนาในส่วนที่องค์การ บริหารส่วนตำบลแหลมกลัดไม่สามารถดำเนินการเองเพียงลำพังได้ โดยสามารถจำแนกตามแผนงานต่างๆ ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงถนนให้มีมาตรฐาน เพื่อให้มีถนนมาตรฐานสำหรับคมนาคมที่สะดวก ปลอดภัยและลดระยะเวลา สามารถคมนาคมติดต่อขนส่ง การค้า ท่องเที่ยว ขนส่งผลผลิตทางการ เกษตรและสัตว์น้ำ
- จัดให้มีสาธารณูปโภค เช่น โทรศัพท์ ประปา ไฟฟ้า ไฟส่องสว่างสาธารณะ ใช้อย่างทั่วถึงครอบคลุม
- ดำเนินการก่อสร้างราง - ฝิงท่อระบายน้ำให้ได้มาตรฐาน เพื่อการระบายน้ำที่สะดวก

ด้านแหล่งน้ำ

- จัดให้มีระบบประปาภูมิภาคและประปาหมู่บ้าน ผลิตน้ำให้เพียงพอสำหรับครัวเรือนในพื้นที่
- พัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะไม่ให้ตื้นเขิน โดยการขุดลอกเพื่อการระบายน้ำในฤดูฝนและกักเก็บน้ำใน ฤดูแล้ง
- จัดให้มีการสร้างแหล่งเก็บกักน้ำ เช่น ฝาย ลำรางส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ สระเก็บน้ำ บ่อบาดาลและอื่นๆ เพื่อให้ประชาชนมีแหล่งน้ำและปริมาณน้ำใช้อุปโภค บริโภคและการเกษตรที่เพียงพอ
- จัดให้มีถังน้ำกลางสำหรับหมู่บ้านที่ครัวเรือนห่างไกลอย่างเพียงพอ

ด้านสังคม

- ส่งเสริมการแก้ไขและลดปัญหาปัญหาเสพติดแก่ประชาชนและเยาวชนในพื้นที่
- ส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจทักษะชีวิต แก่ เด็กและเยาวชน
- ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินประชาชน
- ส่งเสริมกิจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์แก่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
- ส่งเสริมสนับสนุน เด็ก - เยาวชนและสตรี ผู้ด้อยโอกาส

ด้านเศรษฐกิจ

- จัดทำโครงการส่งเสริมอาชีพแก่ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกรและอื่นๆ
- ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มกองทุน , กลุ่มวิสาหกิจชุมชน , กลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์
- ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยว / ผลิตภัณฑ์ชุมชน

ด้านสาธารณสุข

- ควบคุม กำจัดและป้องกันโรคระบาดต่างๆ อาทิ ไข้เลือดออก , โรคพิษสุนัขบ้า , โรคมาเลเรีย , โรคมือเท้าปากและอื่นๆ ที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดในพื้นที่
- ควบคุมปริมาณสัตว์เลี้ยง สุนัขและแมวในพื้นที่
- อบรมส่งเสริมให้ความรู้ด้านสุขภาพ อนามัยแก่ประชาชนในพื้นที่
- สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานของสาธารณสุขตำบลและ อสม.
- จัดให้มีการแข่งขันและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาภายในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนและเยาวชน สนใจกีฬาและใช้กีฬาช่วยเสริมสร้างร่างกายและสุขภาพ
- ส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมจิตสำนึก สร้างความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และขยายพันธุ์สัตว์น้ำในธรรมชาติ
- ติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวังสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในพื้นที่
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในพื้นที่
- ส่งเสริมการไม่ใช้สารเคมีการเกษตรหรือสารเคมีที่มีฤทธิ์ตกค้าง

ด้านการเมืองการปกครองและการบริหารองค์กร

- ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของ อบต. แก่ประชาชน
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่อง บทบาท สิทธิและหน้าที่ตามระบอบการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพองค์กร บุคลากร เทคโนโลยีและอื่นๆ เพื่อการบริการประชาชน อย่างมีประสิทธิภาพและลดขั้นตอนและระยะเวลา ตลอดจนลดปัญหาความสับสนเปลือง
- บริหารจัดการตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โปร่งใส มีคุณธรรม

ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนผู้สูงอายุ ในเรื่องการศึกษาและการเรียนรู้
- ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น , วัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้านเพิ่มขึ้น
- ส่งเสริมการศึกษาเด็กวัยก่อนอนุบาลและระดับประถมศึกษาเพื่อสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมสำคัญของไทยตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการศึกษาในและนอกระบบ ตลอดจนการศึกษาตามอัธยาศัยและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนาปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ที่	ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ
๑.	ด้านเศรษฐกิจ	- ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ - ประชาชนขาดอาชีพเสริมในการเพิ่มรายได้ - ผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ - ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตและขาดการประกันราคาพืชผลผลิต - ไม่มีการควบคุมราคาปัจจัยของการผลิต - ไม่มีสถานที่สำหรับรองรับผลผลิต - ไม่มีเงินทุนสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพ - ไม่มีความรู้ความชำนาญในการนำไปใช้ประกอบอาชีพอื่น - ขาดการออมทรัพย์	- ให้ความรู้ทางการเกษตรและจัดหาตลาดในการจำหน่ายสินค้า - ส่งเสริมและให้ความรู้เรื่องการประกอบอาชีพเสริม การรวมกลุ่มและเงินทุนประกอบอาชีพ - ส่งเสริมการทำเกษตรอย่างพอเพียง - ส่งเสริมเกษตรทางเลือกและเกษตรผสมผสาน - ส่งเสริมการออมทรัพย์/กองทุน - ส่งเสริมการตลาด เล็กอบายมุข สิ่งเสพติด - ส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต - ส่งเสริมความรู้วิชาการประกอบอาชีพและพัฒนาทักษะอาชีพประชาชน

		- การใช้จ่ายสุร่ยสุร่าย อบายมุข การพนัน ยาเสพติด - ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง - ไม่มีความรู้และทักษะประกอบอาชีพ	- สนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์/วิสาหกิจ - ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนประกอบอาชีพ - ส่งเสริมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒.	ด้านสังคม	- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน - ขาดการส่งเสริมสงเคราะห์ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส - ประชาชนในพื้นที่ขาดความสามัคคีในการรวมกลุ่ม - ปัญหาการขาดภูมิคุ้มกันปัญหายาเสพติด - ขาดผู้นำด้านการกีฬาและไม่มีสถานที่พักผ่อน - การเคลื่อนย้ายแรงงานสู่สังคมเมือง - ขาดการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	- จัดเจ้าหน้าที่ออกตรวจพื้นที่กลางคืน - ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน - จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด และกิจกรรมบำบัดผู้ติดยาเสพติด - ส่งเสริมสนับสนุนสงเคราะห์ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส สตรี เด็กและเยาวชน ผู้พิการ - ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓.	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	- การคมนาคมถนนไม่สะดวกและปลอดภัย - ไฟฟ้ายังไม่ครบทุกครัวเรือน - ไฟส่องสว่างสาธารณะไม่ทั่วถึง - ประปายังไม่ครบทุกครัวเรือน	- ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนในพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน สะดวกปลอดภัย - ขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้น - ติดตั้งและขยายไฟส่องสว่างสาธารณะเพิ่มขึ้น - ขยายเขตประปาให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
๔.	ด้านแหล่งน้ำ	- ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรในฤดูแล้ง - แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร คู คลอง ตื้นเขิน	- ขุดลอกแหล่งน้ำต่างๆ ที่ตื้นเขิน - จัดหาแหล่งน้ำและอุปกรณ์ในการแก้ไขปัญหภัยแล้ง - สร้างแหล่งเก็บกักน้ำ ได้แก่ ฝาย สระน้ำ บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น
๕.	ด้านสาธารณสุข	- การระบาดและการป้องกันโรคระบาด และโรคติดต่อ - สุขภาพอนามัยในเด็ก ประชาชนทั่วไป และผู้สูงอายุ - ประชาชนขาดความสนใจในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	- ร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการควบคุมและป้องกันโรค - ส่งเสริมชุมชน ให้ความรู้วิชาการ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยประชาชน - สนับสนุนเวชภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ วัคซีน เพื่อการควบคุมป้องกันโรคระบาดและควบคุมปริมาณสัตว์เลี้ยง - ส่งเสริมให้ประชาชนเล่นกีฬาและการจัดการแข่งขันกีฬา - ส่งเสริมการออกกำลังกาย

๖.	ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ขาดการส่งเสริมเด็กเล็กก่อนวัยเรียน - ประชาชนส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับต่ำ - ประชาชนสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นน้อย - ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการอนุรักษ์สืบทอด - ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงของคนสมัยใหม่	- ส่งเสริมกิจการพัฒนาเด็กเล็ก - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมประชาชน ในวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น - อนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น - ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี - ส่งเสริมระดับการศึกษาแก่ประชาชน ที่มีระดับความรู้ต่ำ
๗.	ด้านการเมืองการ ปกครองและการบริหาร จัดการ	- ขาดช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของราชการ - ประชาชนไม่ให้ความสนใจมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น - การให้บริการประชาชนยังขาดประสิทธิภาพ - บุคลากรในองค์กรขาดการพัฒนา - องค์กรยังขาดการบริหารจัดการที่ดี	- เพิ่มช่องทางการกระจายข่าวสารการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ - ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น - พัฒนาการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ - ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในองค์กร - ส่งเสริมพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี
๘.	ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	-ทรัพยากรธรรมชาติป่าบกและป่าชายเลนลดปริมาณต่อเนื่อง จากการถูกทำลายเพื่อการใช้ประโยชน์ ขาดการอนุรักษ์ ขยายปริมาณป่าไม้ - ปริมาณสัตว์น้ำธรรมชาติลดปริมาณเนื่องจากการจับเพื่อการบริโภคและจำหน่าย ขาดการขยายพันธุ์และการอนุรักษ์ -ประชาชนขาดจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สารเคมีที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ - ปริมาณขยะในชุมชนที่เพิ่มปริมาณมากขึ้น - การกีดเซาะชายฝั่งทะเล	- ส่งเสริมการปลูกเพิ่มปริมาณป่าไม้บนบกและป่าชายเลน - ส่งเสริมการขยายพันธุ์สัตว์น้ำและปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ - ส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของประชาชน - ส่งเสริมบริหารจัดการกำจัดขยะและลดปริมาณขยะในชุมชน - ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบยั่งยืน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

๑.ด้านการเมือง รวมถึงระดับความขัดแย้งและกลุ่มผลประโยชน์ จากสถานการณ์การเมืองของไทย ที่ผ่านมามีการขัดแย้งทางการเมืองระหว่าง นปช. หรือแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ อังกฤษ: United Front of Democracy Against Dictatorship; UDD) กับ กปปส. หรือคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ภาษาอังกฤษใช้ชื่อว่า People's Democratic Reform Committee) ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการบริหารประเทศโดย คสช. หรือ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ภาษาอังกฤษคือ National Council for Peace and Order (NCPO) จากเหตุการณ์ทางการเมืองดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ตำบลแหลมกลัด เนื่องจากส่งผลทำให้เศรษฐกิจประเทศตกต่ำ เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ปัญหาการว่างงานที่มีอัตราสูงขึ้น ไม่มีค่าจ้าง ลดชั่วโมงการทำงาน ลดปริมาณการผลิต ลดวัน เวลาทำงาน ที่รุนแรงคือ การเลิกจ้างแรงงาน จากการว่างงานนั้น ได้สร้างปัญหาตามมาอีก เช่น ปัญหาหนี้สิน

ปัญหาสุขภาพความเครียด ปัญหาอบายมุข ปัญหายาเสพติดและปัญหาอาชญากรรม ลักขโมย ฉกชิง จี้ปล้น ตามมา

๒.ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ (เช่นผลผลิต/รายได้รายจ่าย/การออม/การลงทุน/การใช้ที่ดิน/แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง จากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกตกต่ำ ทำให้การส่งออกของประเทศไทยต้องลดลงอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดและยังไม่มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัว ส่งผลให้ราคาสินค้า การเกษตรของประเทศไทยปรับตัวลดลงอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น ข้าว ยางพารา อ้อย มันสำปะหลัง ปัญหาเศรษฐกิจของไทยทำให้เกษตรกรขาดรายได้และไม่มีกำลังซื้อ ที่จะทำให้เม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจมากพอ ส่งผลให้ GDP ลดลง ในส่วนผลกระทบต่อตำบลแหลมกลัดที่เห็นชัดเจน คือ ราคาผลผลิตการเกษตรตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสินค้า การเกษตรสูง เกษตรกรในพื้นที่จึงประสบกับการขาดทุนในการขายผลผลิต ส่งผลต่อรายได้ครัวเรือนความเป็นอยู่และ ภาวะหนี้สิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในเรื่องการกดราคาสินค้าการเกษตรจากพ่อค้าคนกลาง ส่งผลให้เกษตรกรไม่สามารถจำหน่ายพืชผลการเกษตรในราคาสูงได้

๓.ด้านสังคม คุณภาพชีวิตของประชาชนพื้นที่ตำบลแหลมกลัด ปัจจุบันยังประสบกับปัญหาโรคระบาด ใช้เลือดออก นอกจากนี้ยังมีในเรื่องโรคมะเร็งและโรคสุขภาพ เนื่องจากพื้นที่ตำบลแหลมกลัดมีความเสี่ยงของการระบาดของใช้เลือดออก จากการแพร่ขยายพันธุ์ของยุงลาย พาหะนำโรคใช้เลือดออก ในส่วนของสถานการณ์สุขภาพของประชากรตำบลแหลมกลัด พบว่าประชากรตำบลแหลมกลัดป่วยเป็นโรคสุขภาพกันมาก ได้แก่ โรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเส้นเลือดหรือโรคอ้วน โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากประชากรตำบลแหลมกลัด มีพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องการบริโภคอาหาร โดยขาดการวางแผนการบริโภคอาหาร เช่น นิยมบริโภคอาหารจัด รสหวาน รสเค็ม อาหารฟาสต์ฟู้ด อาหารที่มีไขมัน ดื่มน้ำอัดลม การดื่มสุราและการสูบบุหรี่ ที่สำคัญมีพฤติกรรม การขาดการออกกำลังกาย รักษาสุขภาพ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลแหลมกลัดนั้น ป่วยเป็นโรคสุขภาพกันมาก

๔.ด้านนโยบายรัฐบาล/กฎหมาย เช่น นโยบายยึดพื้นที่รัฐกลับคืนจากประชาชนผู้บุกรุกที่ดินรัฐหรือ มีนโยบายจำกัดห้ามปลูกที่อยู่ใหม่ในที่ดินรัฐ ห้ามขยายต่อเติมที่อยู่อาศัยที่ปลูกในที่ดินรัฐ อันมีผลต่อผู้บุกรุกพื้นที่รัฐในพื้นที่สาธารณประโยชน์ พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ป่าชายเลน นั่นคือ ประชาชนผู้บุกรุกขาดแหล่งทำกินและที่อยู่อาศัย อีกตัวอย่าง คือ กฎหมาย พ.ร.ก. การประมงและคำสั่ง รสช. ที่เข้มงวดกับชาวประมงและเรือประมง สั่งให้เรือประมง จำนวน ๔-๕ พันลำหยุดทำการประมง คือ ประมาณครึ่งหนึ่งของเรือประมงทั่วประเทศ เพื่อตรวจสอบ ส่งผลกระทบต่อชาวประมงอย่างมาก ทำให้ต้องปรับตัวทั้งเรื่องการใช้แรงงาน การใช้เครื่องมือทำการประมง การขอใบอนุญาต ทำให้เรือประมงที่ถูกต้องตามกฎหมายลดน้อยลงหรือเลิกทำการประมงไป นอกจากนี้ยังทำให้เรือประมงไทยจำนวนหนึ่งหันไปทำการประมง โดยใช้ท่าเทียบเรือในประเทศเพื่อนบ้านแทน เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านไม่ได้เข้มงวดมาก

๕.ด้านภัยพิบัติธรรมชาติ เป็นปัญหาสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อตำบลแหลมกลัด อาทิ ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย โรคระบาดของพืช เหล่านี้สร้างความสูญเสียแก่มูลค่าสินค้าและพืชผล โดยเฉพาะสินค้าเกษตร สินค้าประมงสัตว์น้ำ

๖.ด้านสถานการณ์โรคระบาด โรคระบาดมนุษย์เป็นปัญหาสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อตำบลแหลมกลัด เช่น โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ โรคไข้หวัด ๒๐๑๙ หรือโควิด-๑๙ ทำให้ประชาชนต้องหาทางป้องกัน รักษา ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการป้องกันและรักษาโรค นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบในด้านการท่องเที่ยว คือ ต้องเฝ้าระวังป้องกัน เนื่องจากความเสี่งที่นักท่องเที่ยวจะเป็นพาหนะนำโรคมารูพื้นที่

ปัญหาและอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat)

- กฎหมายระเบียบข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนของงบประมาณที่จำกัด
- การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลยังไม่เพียงพอกับภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่นและความต้องการของประชาชน
- ภาคเกษตรกรรมมีปัญหาหนี้สิน ขาดทุน คุณภาพต่ำ ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่มีราคาตกต่ำ
- ผลจากการถ่ายโอนภารกิจทำให้มีงาน/หน้าที่เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีบุคลากรมารองรับ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์ด้าน	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
1.	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	ด้านบริการชุมชนและสังคม	-แผนงานสังคมสงเคราะห์ -แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	กองการศึกษา กองคลัง
2.	ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว	ด้านบริการชุมชนและสังคม	-แผนงานส่งเสริมการเกษตร	สำนักปลัด กองช่าง	กองคลัง
3.	ด้านการพัฒนาสาธารณสุขทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	-แผนงานสาธารณสุข -แผนงานการเกษตร	กองสาธารณสุขและ สวล.	กองคลัง สำนักปลัด
4.	โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค	ด้านบริหารงานทั่วไป	-แผนงานเคหะและชุมชน -แผนงานโยธาและอุตสาหกรรม	กองช่าง	สำนักงานปลัด กองคลัง
5.	ด้านการเมือง การบริหารจัดการและการบริการประชาชน	ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านการเกษตร	-แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักปลัด	กองช่าง กองคลัง กองการศึกษา กองสาธารณสุขและสวล.
6.	ด้านสังคม การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	ด้านบริหารงานทั่วไป	-แผนงานการศึกษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	กองคลัง

7.	ด้านการพัฒนาการศึกษา การ กีฬานันทนาการ ทานุบำรุง ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย	ด้านบริหารงานทั่วไป	-แผนงานการศึกษา -แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	สำนักงานปลัด กองคลัง
----	--	---------------------	--	-------------	-------------------------

ส่วนที่ 4 การติดตามประเมินผล

- 1.การติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์
- 2.การติดตามประเมินผลโครงการ
- 3.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
- 4.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

